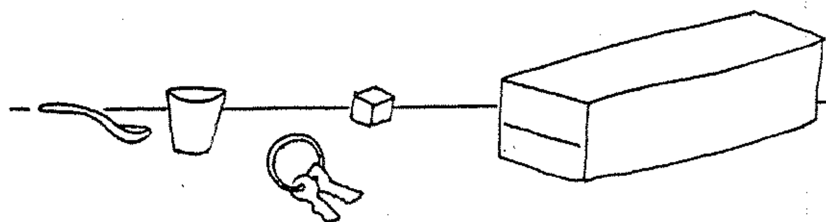
Înăuntru şi afară

Puneţi cinci obiecte, ca de exemplu, un cub, o ceaşcă, o lingură, un animal mic de pluş sau plastic şi o jucărie preferată în faţa copilului. Denumiţi obiectele unul câte unul şi lăsaţi bebeluşul să le ia în mână şi să le atingă pe fiecare înainte de a le pune într-o cutie de pantofi.

Luaţi cubul din cutie şi daţi-i-l în mână copilului. Spuneţi-i că aţi luat afară cubul din cutie. Accentuaţi cuvântul „afară". Explicaţi-i să pună cubul înapoi înăuntru în cutie. Subliniaţi cuvântul „înăuntru". Repetaţi acelaşi procedeu pentru ceaşcă, lingură, animal şi jucărie.

După ce toate obiectele au fost puse înapoi în cutie, încurajaţi copilul să găsească cubul în cutie şi să vi-l dea în mână. Dacă nu înţelege, luaţi cubul şi daţi-i-l în mână bebeluşului în timp ce spuneţi cuvântul „cub". Spuneţi-i că aţi luat afară cubul din cutie. Nu uitaţi să folosiţi cuvântul „afară". Rugaţi-l să spună cuvântul „cub" dacă poate. Apoi explicaţi-i să pună la loc cubul în cutie. Apoi, spuneţi-i să ia ceaşca afară din cutie şi să v-o dea. (Daţi-i o singură comandă o dată, pentru a evita confuzia. Pot fi date două comenzi numai atunci când copilul devine sigur pe el în această activitate). Continuaţi să-l încurajaţi să ia unul dintre obiecte afară din cutie, denumiţi-l şi apoi explicaţi-i să-l pună înapoi în cutie. Accentuaţi cuvintele „în" şi „afară" şi lăudaţi-l pentru orice răspuns pozitiv.

Această activitate dezvoltă:

- *limbajul pentru denumirea obiectelor;*
- *accentuarea simţului pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepţia conceptelor „înăuntru" şi „afară";*
- *independenţa;*
- *încrederea în sine.*

PARTEA a II-a

De la un an la doi ani

Introducere

Copilul de un an începe să dea semne de independenţă, dar are încă multă nevoie de supraveghere şi de îndrumare. Este important să prindeţi momentul potrivit al introducerii activităţilor sugerate pentru a-l stimula. Nu este recomandată planificarea unei ore exacte în fiecare zi pentru o anume activitate, deoarece copilul mic nu are încă simţul timpului, chiar dacă i se menţine o schemă generală de program zilnic. S-ar putea să perceapă acest fapt ca pe o rigiditate, care să conducă la un comportament negativ.

Încercaţi să vă înţelegeţi copilul, observând tipicul comportamentului său cotidian. Reţineţi când pare să caute ceva de făcut. S-ar putea să fie dimineaţa devreme sau după un mic somn de după-amiază. Depinde când are chef să facă ceva aparte.

Este important de ştiut că un copil la această vârstă are o putere foarte scurtă de concentrare şi s-ar putea să nu fie capabil să termine o activitate dintre cele sugerate într-un anumit interval de timp. Aceste activităţi trebuie repetate pentru o stimulare suplimentară în diferite momente de-a lungul unei perioade de timp mai îndelungate. Copilul îşi va dezvolta încrederea în sine şi independenţa pe măsură ce începe să perceapă mediul apropiat lui.

Cărţile cu imagini mari, viu colorate şi cu puţine detalii atrag copilul de această vârstă. Copilul va fi încântat să i se citească poveşti mereu, chiar dacă nu poate sta prea mult timp concentrat pentru a termina o carte.

Cântecele, rimele şi ritmurile îl vor captiva. Continuaţi să le repetaţi des, şi copilul le va recita din memorie pe cele preferate.

Copilul de această vârstă este curios şi va fi imediat gata să exploreze mediul înconjurător pipăind, băgându-şi năsucul, scormonind, trăgând, împingând, privind iscoditor şi bătând ritmul. Va adora să stivuiască şi să care obiecte, să umple şi să golească cutii, sticle sau flacoane, să pună şi să scoată capace de la diverse recipiente.

Copilul de un an este foarte ocupat. Este mult mai conştient de sine însuşi. Va dovedi mult mai multă afecţiune şi îşi va exprima dorinţele prin gesturi. Treptat, va începe să comunice prin cuvinte cu un vocabular limitat. Cu cât comunicaţi mai mult cu el prin conversaţie, citit, folosind dramatizarea şi punerea în scenă, cu atât mai bine va fi pentru el mai departe. Acestea vă vor fi de folos să-i induceţi încrederea în sine şi siguranţa care îl vor ajuta să fie atras spre învăţătură.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

Un an - Săptămâna 1

ocul feței și al capului

Atingeți capul copilului cu mâna și mângâiați-l încet de la gât spre stânga capului și peste cap, spre creștet, apoi în jos, spre dreapta capului, și din nou spre gât. Îi va da simțământul conturului capului său. Spuneți-i copilului că l-ați mângâiat în jurul capului.

Desenați un cerc mare sau un oval pe o foaie albă de hârtie și spuneți-i copilului că desenați imaginea capului său. Atingeți încet ochiul său stâng și spuneți-i că îi veți desena ochiul. Desenați ochiul stâng la locul lui pe fața deja conturată. Atingeți ochiul drept copilului și repetați aceleași etape. Atingeți-i nasul, denumiți-l și reprezentați-l pe ța de pe hârtie. Atingeți-i gura apoi și numiți-o în timp ce o desenați. Desenați-i-o mbitoare. Spuneți-i că ați desenat o față fericită. Apoi atingeți și desenați urechile ângă și dreaptă, vorbind despre ele în timp ce le conturați. Pentru a obține un desen it mai realist, adăugați și păr.

Dacă pare în continuare interesat, luați-i degetul arătător și mișcați-l în jurul onturului capului desenat.Atingeți ochiul stâng desenat, apoi pe cel drept, numindu-le e măsură ce le atingeți. Atingeți și numiți nasul. Apoi gura zâmbitoare, în timp ce aleiați mâna de la stânga la dreapta pe zâmbetul desenat. Atingeți apoi urechile ângă și dreaptă, în timp ce le denumiți. Arătați spre părul desenat și atingeți părul opilului în timp ce spuneți cuvântul „păr".

Repetați această activitate în timpul săptămânii. În plus, arătați spre fețele elor din familie, ca și spre cele găsite în cărți și reviste și recunoașteți părțile capului e fiecare dată când vorbiți cu copilul despre ele. Lăudați-l pentru orice răspuns orect.

Altă dată, utilizați nasturi mari, mosorele, bucăți de fetru, foi rupte de hârtie au orice poate fi folosit pentru a marca ceva. Marcajele trebuie să fie pentru copil șor de luat și de ținut. Nu lăsați copilul singur cu obiecte care pot fi înghițite!

Utilizați imaginea desenată a feței sau o altă față mare și explicați-i copilului ă pună un marcaj pe un ochi. Nu este recomandabil să utilizați cuvintele „stâng" și drept". Deci, lăsați copilul să pună marcajul pe oricare ochi. Apoi spuneți-i să pună marcajul pe celălalt ochi. Repetați procedeul pentru nas, gură, urechi și păr. Ajutați copilul, dacă este nevoie, și nu uitați să-l lăudați de oricât de multe ori.

Altă activitate care poate fi realizată pentru fixarea în memorie a părților feței constă în lipirea unei imagini a unei fețe mari pe carton sau pe hârtie de construit. Atunci când lipiciul s-a uscat, tăiați fața în două bucăți (stânga și dreapta). Spuneți-i copilului să refacă fața din cele două părți.

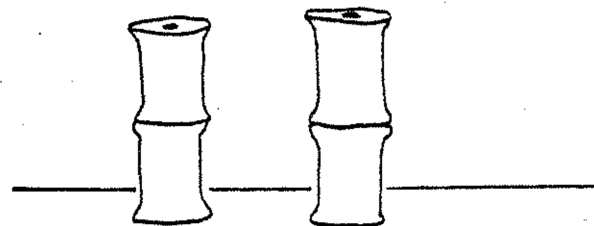
În timpul săptămânii, repetați aceste activități cu copilul, în special atunci când pare să aibă nevoie de dumneavoastră. În timp ce faceți gospodărie, puteți comunica cu copilul cerându-i să arate spre oricare dintre părțile corpului. Ajutați-l și corectați-l politicos, dacă este nevoie, și nu uitați să-l lăudați.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *ușurința de a face asociații;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *limbajul;*
- *capacitatea de a urmări comenzile;*
- *încrederea în sine;*
- *conștientizarea noțiunilor „stâng" și „drept".*

Un an - Săptămâna 2

Mosoarele

Alegeți diferite mosoare și lăsați-l pe copil să le studieze. Dacă nu pare atras, încurajați-l să se uite la ele, să le pipăie, să le dea de-a dura, să le împingă, să le lovească sau să le stivuiască și să le ciocănească de podea. Va fi nevoie să-i arătați cum, dar lăsați-l neapărat să se joace și să le cerceteze înainte de a începe activitatea.

Altă dată, încurajați-l să vă aducă două mosoare deodată și să bată ritmul 1-2, 1-2. Cântați cuvintele „unu-doi, unu-doi", în timp ce bateți din palme împreună cu copilul. Stați în picioare și bateți din picioare pe podea în ritmul 1-2, 1-2. Încurajați copilul să bată din mosoare, în timp ce dumneavoastră bateți din palme sau din picioare. Copilul poate lăsa mosoarele pe jos și poate copia acțiunile dumneavoastră. Dacă se întâmplă astfel, lăsați-l!

La un moment dat, în timpul săptămânii, arătați-i cum să stivuiască mosoarele în seturi de câte două. Dacă face mai mult de două stive în set, sugerați-i cu tact să le facă și pe ale lui ca ale dumneavoastră. Totuși, dacă insistă să stivuiască în stilul lui, lăsați-l să facă cum vrea și încercați mai târziu să-l convingeți să se răzgândească.

Vă puteți distra grozav împreună cu copilul dând de-a dura un mosor înainte și înapoi de la unul la altul. Copilul poate fi, de asemenea, interesat să lege cu sfoară mosoarele. Pot fi legate cu sfoară sau fir de lână. Un curățător de pipe poate fi răsucit pentru a face un ac. Introduceți sfoara sau lâna prin ochiul acului și asigurați primul mosor pentru copil cu un nod mare sau o bucată de bandă adezivă. Arătați-i copilului cum să înșire mosoarele și încurajați-l să încerce independent. Ajutați-l ori de câte ori este necesar. Amintiți-vă să-l lăudați pentru orice acțiune pozitivă!

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă;*
- *ritmul şi conştientizarea modelului 1-2;*
- *conştientizarea noţiunii de „set de două";*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 3

Ia-l de jos!

Faceţi rost de câteva obiecte ca, o ceaşcă, un cub, un mosor, un cleşte de rufe, o lingură şi o pungă mare de hârtie şi puneţi-le într-un şir. Numiţi fiecare obiect şi explicaţi-i să-l pună în pungă. Spuneţi-i să golească punga şi să repete procedeul.

Altă dată, puneţi aceste obiecte în diferite locuri din cameră în raza vizuală a copilului. Numiţi unul dintre obiecte şi rugaţi-l să-l pună într-o pungă. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Încurajaţi-l să găsească alt obiect şi să-l pună în pungă. Continuaţi cu acest procedeu, până când toate obiectele au fost localizate şi puse apoi în pungă. Faceţi aceasta în bucătărie sau în altă cameră unde puteţi să faceţi treabă şi să îndemnaţi copilul să lucreze singur în acest timp.

Alegeţi obiecte care îi sunt familiare, cum ar fi un animal de pluş, o minge mică, o tobă, o carte mică etc. Numiţi-i copilului fiecare obiect şi apoi explicaţi-i să le pună în pungă, unul o dată, pe măsură ce dumneavoastră le numiţi. Încercaţi să le puneţi într-un şir şi numiţi-le de la stânga la dreapta.

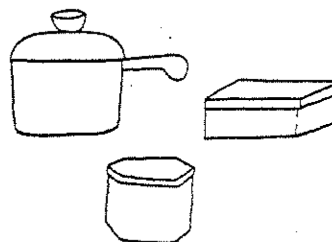
Următoarea activitate va fi desfăşurată sub supraveghere foarte atentă. Este importantă pentru percepţia detaliului şi pentru coordonarea ochi - mână. Aranjaţi, într-un rând, un strugure, un nasture, un fir de lână, o agrafă de hârtie şi o cheie şi explicaţi-i copilului să ia doar câte unul dintre obiecte o dată, de la stânga la dreapta, în ordinea în care le spuneţi pe nume. Trebuie puse într-o cutie mică, pe măsură ce copilul le ia de jos. Nu este necesar să folosiţi cuvintele stânga şi dreapta nici la această vârstă, importantă este conştientizarea noţiunilor „stânga" şi „dreapta". Repetaţi această activitate numai cu supraveghere atentă pentru a preveni pericolul înghiţirii sau asfixierii cu aceste obiecte mici.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor de stânga şi dreapta şi antrenarea ochiului;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *conştientizarea noţiunilor „în" şi „afară", precum în pungă sau în cutie.*

Un an - Săptămâna 4

Vase şi capace

Potriviţi un borcan de plastic şi un capac, o tigaie cu un capac pe măsură, o cutie de pantofi cu capac şi alte obiecte cu capace potrivite. Fiţi sigură că aceste capace vor fi uşor de scos şi de pus pentru copil. Dacă cerinţa este prea dificilă, copilul se va simţi frustrat şi se va plictisi.

Când materialele au fost potrivite, arătaţi-i copilului trei dintre ele şi lăsaţi-l să scoată şi să pună la loc capacele. Copilul va avea poate nevoie de ajutor să le pună corect pe cutiile şi vasele potrivite, dar lăsaţi-i privilegiul să încerce şi să greşească. În orice caz, ajutaţi-l de câte ori este nevoie pentru a nu-l frustra.

Schimbaţi tipul de vase în timpul săptămânii şi încercaţi să-l lăsaţi să lucreze singur oricât de mult este posibil. Folosiţi maximum trei recipiente o dată. Prea multe vase şi cutii utilizate deodată vor duce la confuzia copilului. Folosiţi cuvintele „pe" şi „de pe", în timp ce capacele sunt puse „pe" şi scoase „de pe" obiectele folosite.

În timpul săptămânii, concentraţi atenţia copilului pe alte lucruri care au capace. Pot fi în dormitor, în bucărie, în baie sau în alte locuri. Vă vor ajuta să extindeţi percepţia copilului pentru lucrurile din imediata lui apropiere.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a rezolva probleme prin cercetare liberă;*
- *percepţia noţiunilor „pe" şi „de pe";*
- *conştientizarea potrivirii capacelor;*
- *simţul pipăitului.*

Un an - Săptămâna 5

Să ne jucăm cu mingea!

Faceţi rost de o minge dintr-un ciorap, cu toate că şi o minge din cauciuc ar fi suficientă pentru această activitate. Ar trebui să aibă un diametru de 15 cm. Această mărime este recomandată pentru ca să poată fi ţinută uşor de copil cu ambele mâini. Mingea confecţionată din ciorap este mai uşor de ţinut şi de controlat pentru el.

Staţi jos împreună cu copilul pe o suprafaţă netedă, fără covor, şi daţi de-a dura mingea pe o distanţă mică, până la el. Observaţi dacă este atent şi urmăreşte mingea sau încearcă să o oprească. Vorbiţi-i şi încurajaţi-l să prindă mingea, în timp ce este rostogolită spre el. Continuaţi până se plictiseşte. Repetaţi activitatea des pentru a-i dezvolta abilitatea de a urmări şi primi mingea. Lăudaţi-l de câte ori reuşeşte.

O dată ce s-a familiarizat cu urmărirea şi primirea mingii, încurajaţi-l să o rostogolească înapoi spre dumneavoastră. Este nevoie de mult exerciţiu pentru a reuşi să fie trimisă drept sau rostogolit. Pentru a-l ajuta, puneţi cărţi de fiecare parte a drumului mingii sau folosiţi cubuleţe, o mătură sau un şomoiog cu coadă pentru şters, ca delimitare. Mai întâi, încurajaţi-l să-şi folosească ambele mâini pentru a da de-a dura mingea. Treptat, copilul îşi va dezvolta îndemânarea şi va fi în stare să rostogolească mingea cu succes cu o singură mână.

Se poate confecţiona un tunel dintr-o cutie de carton ondulat decupându-i o deschizătură pe feţele opuse ale cutiei. Pot fi utilizate ca tunel pe sub care să fie rostogolită mingea şi o masă, un scaun sau un joc pentru construit. După ce copilul a devenit mai bine coordonat, puneţi o sticlă goală de detergent în picioare la capătul „pistei" înguste pentru minge şi îndemnaţi-l să o folosească pentru a lovi sticla de plastic. Lăudaţi-l şi încurajaţi-l într-o manieră pozitivă.

În timpul săptămânii în curs, repetaţi multe dintre activităţile care au fost sugerate în săptămânile precedente. În acest mod, îl ajutaţi să fie sigur pe el, să-şi dezvolte încrederea în sine şi, de asemenea, independenţa. Nu uitaţi, copilul mic are nevoie de repetarea activităţilor pentru a-şi clădi baza pentru învăţare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *senzaţia tactilă (pipăitul miniei);*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *capacitatea de a asocia diferitele utilizări pentru un obiect (mingea);*
- *limbajul, prin ascultarea cuvintelor în timpul activităţii.*

Un an - Săptămâna 6

Să mergem la plimbare!

Pentru această activitate pot fi utilizate liniile de pe o podea cu gresie sau bandă adezivă, fire de lână sau sfoară puse în linie dreaptă pe jos. Lungimea liniei trebuie să fie de 1,5 m.

Păşiţi pe linia dreaptă, în timp ce copilul vă urmăreşte. Apoi, încurajaţi-l să meargă şi el pe linie. Pentru a face mai interesantă această activitate, spuneţi-i să-şi închipuie că linia este un pod construit peste o apă. Explicaţi-i că podul permite oamenilor să traverseze o apă fără să se ude. Verificaţi dacă a înţeles acest joc şi spuneţi-i că, dacă a păşit în afara liniei, înseamnă că a căzut în apă. Dacă tot nu a înţeles, mergeţi din nou peste aşa-zisul pod. Discutaţi cu el în timp ce vă pierdeţi deliberat echilibrul şi călcaţi în aşa-zisa apă. Râdeţi şi spuneţi-i copilului că v-aţi udat, deoarece nu aţi fost atent şi aţi căzut în apă.

Explicaţi-i să pună mai întâi un picior în faţa celuilalt, astfel încât călcâiul unuia dintre picioare să atingă vârful celuilalt. De asemenea, sugeraţi-i să ţină ambele braţe drepte pentru a-şi menţine echilibrul.

Repetaţi des această activitate în timpul săptămânii. Copilul va deveni sigur pe el la traversarea pretinsului pod. Îl puteţi urmări făcând activitatea independent şi

există multe şanse să nu folosească linia stabilită pe care a început să facă această activitate. Poate că va găsi altă linie şi va exersa mersul pe ea.

Deoarece un copil de această vârstă se distrează spontan mergând înapoi şi înainte oricând, lăsaţi-l să o facă. Dacă nu porneşte de la el, arătaţi-i cum să meargă înapoi pe o linie dată. Arătaţi-i că trebuie să-şi ţină ochii pe linie în timp ce merge înapoi.

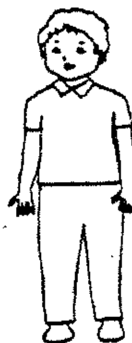
După aceea, copilului i se poate cere să-şi ţină echilibrul pe linie în timp ce merge înainte. Apoi, poate încerca să meargă înapoi în acest mod. Va fi poate dificil, dar urmărirea liniei în timp mersului înapoi implică multă concentrare şi coordonare. Încercaţi mai târziu, dacă pare să întâmpine dificultăţi.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea coapsă, picior şi ochi;*
- *interacţiunea limbajului;*
- *concentrarea;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 7

Priveşte-mă!

Întindeţi copilul pe o bucată mare de hârtie maro sau albă, fără modele. Folosiţi un creion cerat şi trasaţi repede conturul corpului copilului. Spuneţi-i copilului să se ridice şi să privească forma corpului său pe hârtie. Spuneţi-i: „Priveşte, cât de mare eşti!"

Utilizaţi un creion sau o carioca şi desenaţi ochiul stâng pe hârtie. Apoi desenaţi ochiul drept. Întrebaţi-l ce sunt. În timp ce desenaţi nasul şi gura zâmbitoare, rugaţi-l să le numească. Ajutaţi copilul dacă este nevoie. Arătaţi spre poziţia în care ar trebui să fie urechea stângă şi întrebaţi-l ce ar trebui desenat acolo. Lăudaţi-l dacă răspunde corect! Dacă nu, recunoaşteţi urechile împreună, în timp ce le desenaţi la locul lor.

Chemaţi-l pe nume şi explicaţi-i cum să găsească ochii, nasul şi urechile. Arată el spre ochii de pe hârtie, sau spre ochii proprii? Oriunde ar arăta, înseamnă că ştie că faţa de pe hârtie reprezintă faţa sa. Utilizaţi cuvântul „imagine" pentru a identifica faţa din desen.

Priviţi hainele copilului şi numiţi culoarea principală pe care o poartă. Rugaţi-l să găsească acea culoare printre creioanele cerate sau cariocile pe care le-a utilizat. Dacă are nevoie de ajutor, repetaţi întrebarea şi îndrumaţi copilul să privească mai aproape. Subliniaţi faptul că a ales aceeaşi culoare care se află pe hainele lui. Utilizaţi numai o culoare în acest moment. Dacă folosiţi mai multe culori, puteţi dezorienta copilul la această vârstă. Introduceţi numai o culoare o dată şi nu adăugaţi alta, până când el nu se simte în largul lui la recunoaşterea culorii respective.

Schițați hainele cu o carioca pe conturul de pe hârtie. Arătați-i copilului cum ține în mână creionul sau carioca. Faceți un semn pe hârtie pentru a arăta copilului n să coloreze hainele pe conturul modelului copilului. Copilul trebuie să fie lăsat să i creionul așa cum îi vine mai comod, chiar dacă îi puteți arăta și modul corect de ține. Observați mâna cu care copilul preferă să coloreze. Un copil la această vârstă te să-și schimbe mâna pentru a colora. Este mai bine să-l lăsați să-și miște liber ionul în limitele hainei desenate.

În decursul acestei activități, copilul își face stagiul de scris și desenat prin zgălire. Observați-l. Brațele, picioarele și corpul, toate vor fi mâzgălite. Rețineți că mai mare parte dintre mâzgăliturile vor fi în sus, în jos și de jur împrejur. Ignorați zgăliturile în afara liniilor și lăudați-l pentru că a colorat frumos.

Puteți să agățați „capodopera" pe frigider sau oriunde în altă parte și în timpul tămânii să-l lăsați să mâzgălească mai mult în conturul imaginii, pentru a-l umple mai multă culoare. Fiți sigură că a utilizat aceeași culoare și repetați des numele orii. Decupați conturul dacă mai este vizibil după ce a terminat de colorat. Copilul va distra privindu-vă cum decupați.

Este momentul potrivit să arătați spre părțile corpului pentru asocieri. Numiți ul, brațele, mâinile, pieptul, stomacul (burtica), coapsele, picioarele și degetele de picioare. Lăsați deoparte cuvântul „degete de la picioare" dacă poartă pantofi hiși.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea formei corpului;*
- *abilitatea de a asocia conturul cu el însuși;*
- *conștientizarea unei culori specifice și denumirea ei;*
- *o conștientizare mai bună a părților corpului;*
- *îmbogățirea limbajului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *potrivirea unei culori specifice.*

Un an - Săptămâna 8

e produce acest sunet?

Faceți rost de un clopoțel, de o bilă închisă într-o cutie de metal și de o cutiuță de plastic umplută pe jumătate cu apă sau de alte obiecte care scot trei sunete diferite,la alegere. Sunați clopoțelul și denumiți-l. Rostogoliți bila în cutia de metal și spuneți-i numele. Fâșâiți apa în cutia plastic și spuneți: „Apă". Faceți aceasta de mai multe ori și încurajați copilul să ună numele fiecărui obiect, în timp ce produceți sunetul respectiv. Copilul poate

privi doar ceea ce faceți, dar continuați să produceți sunetele până când copilul se plictisește.

Altă dată, puneți cutiile sub o canapea, un scaun sau sub ceva care le poate ascunde pe toate trei. Ascunzătoarea trebuie să fie într-un loc în care copilul poate ajunge ușor. Luați de-acolo unul dintre cele trei lucruri.

Alegeți unul și faceți zgomot cu el. Rugați-l pe copil să-l găsească. Ajutați-l dacă pare dezorientat. Continuați să jucați jocul și lăudați-l ori de câte ori puteți. Dacă face o greșeală, continuați să lucrați cu obiectul care face același zgomot, până reușește să-l denumească corect.

Alegeți alte trei lucruri diferite și spuneți-i copilului să închidă ochii sau să se întoarcă cu spatele, în timp ce produceți sunetul cu unul dintre obiecte. Copilului i se va cere să arate corect spre obiectul respectiv. Continuați să-l ajutați să perceapă sunetele specifice din casă și de-afară.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *ușurința de a face asocieri;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 9

Ce vedem afară?

Împrumutați câteva cărți de la secția pentru copii mici a bibliotecii. Cărțile trebuie să conțină imagini cu copaci, cu flori, cu păsări și cu case. Citiți și vorbiți despre imaginile prezentate și enumerați-i copilului câteva lucruri care se găsesc afară. Cel mai bine ar fi dacă l-ați scoate afară după ce ați citit una dintre cărți și i-ați arăta câteva lucruri de-afară și despre care ați citit în carte.

Plimbați-vă cu copilașul și cu altă ocazie pe lângă un copac. Atingeți copacul și vorbiți despre cât de înalt și mare este. Dacă este posibil, rupeți o frunză verde din copac și lăsați-l să o pipăie. Spuneți-i că frunza este verde. Dacă este toamnă, încercați să găsiți o frunză verde.

Priviți iarba și spuneți-i copilului că iarba este tot verde. Lăsați-l să pipăie niște fire de iarbă și ajutați-l să observe că un copac este mult mai înalt decât iarba. Priviți în sus și în jos la copac pentru a-l face să înțeleagă ce înseamnă cuvântul „înalt".

Arătați-i câteva flori, dacă există flori în preajmă. Copilul va fi lăsat să pipăie ă miroasă florile, dar i se va spune, de asemenea, să nu rupă florile fără să ceară e. Atrageți-i atenția că atât copacii, cât și iarba, și florile au frunze verzi.

Mergeți într-un loc unde este vizibil pământul. Luați un băț și săpați puțin. sați-l și pe el să sape dacă vrea. Încurajați-l să pipăie pământul și spuneți-i că și pacii, și iarba, și florile trăiesc în pământ.

Arătați-i rădăcinile unor plante. Lăsați-l să pipăie rădăcinile și să observe ele lor. Spuneți-i că rădăcinile absorb apă și minerale pentru copaci, iarbă și flori ca i ajute să crească, iar tot ele susțin plantele în pământ. Ajutați-l să înțeleagă că atât pacii, cât și iarba, și florile sunt ființe vii.

Luați de jos o piatră și spuneți-i că piatra nu este vie. De asemenea, spuneți-i: ământul (solul) ajută ființele să crească, dar piatra nu este o ființă vie". Nu vă eptați ca el să înțeleagă toate acestea. Încercați să-l ajutați doar să perceapă mediul onjurător. Aceasta îl va stimula să gândească. Puteți să împărțiți această activitate și discutați despre câte ceva nou în fiecare zi când ieșiți la plimbare sau puteți mbina două lucruri despre care puteți povesti.

Altă dată, în timpul săptămânii, răsfoiți și citiți dintr-o carte despre copaci, rbă și flori. Își poate aduce aminte copilul ceva ce ați văzut, pipăit sau despre care ați scutat afară? Recunoște și își amintește culoarea verde?

Observați păsările de-afară. Firește, copilul nu va fi în stare să le pipăie; totuși, iteți găsi o pană și îl puteți lăsa să o pipăie. Discutați despre pasări și spuneți-i că au ferite culori. Explicați-i unde trăiesc și descrieți-le cuiburile, ouăle, obiceiurile și ul cum se mișcă. Discuția va depinde de interesul copilului.

Continuați discuția despre lucrurile de-afară numai dacă pare receptiv. Arătați re soarele galben, spre cerul albastru și spre norii albi. Aveți grijă să nu privească arele direct. Trebuie să știe că își poate strica ochii. Noaptea puteți discuta despre nă și stele. Nu vă așteptați să devină o autoritate în legătură cu ceea ce se găsește ară. La această vârstă, aceste discuții au drept scop percepția mediului, iar copiii sunt urioși în legătură cu ceea ce îi înconjoară.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția lumii de afară;*
- *percepția culorilor verde, galben, albastru și alb;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *îmbunătățirea simțului pipăitului;*
- *ușurința de a asocia ceea ce se găsește afară cu ceea ce a văzut în carte.*

Un an - Săptămâna 10

Ce se mișcă?

Faceți rost de un animal din pluș, o ceașcă din plastic și o minge sau trei lucruri asemănătoare. Numiți fiecare obiect în parte. Legați o sfoară sau un fir de lână în jurul fiecăruia dintre cele trei obiecte, lăsând aproximativ cincizeci de centimetri

liberi. Acoperiți cele trei obiecte cu o cârpă, o pătură sau un prosop mare, dar lăsați sforile la vedere.

Trageți de sfoara care este legată de animalul de pluș și rugați copilul să se uite. Verificați că nu vede obiectele care sunt acoperite. Rugați-l să numească obiectul care se mișcă. Spuneți-i să se uite la forma obiectului acoperit care se mișcă. Dacă are greutăți să ghicească obiectul, descoperiți-l și identificați-l încă o dată. Acoperiți animalul de pluș din nou și repetați procedeul. Continuați până când copilul devine sigur pe denumirea animalului de pluș care se mișcă. Continuați până când poate recunoaște repede toate cele trei obiecte atunci când se mișcă.

Jucați jocul atâta timp cât copilul pare să fie interesat. Variați jocul altă dată, schimbând obiectele și mișcând de sfoară „șerpuit" atunci când trageți de una o dată. Este important să lucrați numai cu puține obiecte o dată. Prea multe obiecte pot stimula excesiv copilul și pot provoca confuzii.

Încurajați copilul să muncească independent acoperind obiectele și trăgând de o singură sfoară o dată. Copilul va fi încântat să privească obiectele mișcându-se. Își va da seama că se mișcă din cauza lui și va găsi că este foarte nostim să acopere obiectele complet. Aceasta îl va încuraja să rezolve problema pentru a duce la bun sfârșit tema.

Nu uitați să repetați unele dintre activitățile din săptămânile anterioare, în special pe acelea care par dificile pentru copil prima dată. Copiii se distrează și au nevoie de repetiție.

Această activitate dezvoltă:

- *interacțiunea de limbaj;*
- *discriminarea vizuală;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independența;*
- *capacitatea de a rezolva probleme.*

Un an - Săptămâna 11

Ce miroase?

Faceți rost de vanilie, puțină cafea rece și niște suc de mere. Turnați puțin din fiecare pe bucățele separate de vată. Arătați-i copilului vasul original pentru fiecare lichid. Lăsați-l să le adulmece și să le miroasă pe fiecare în parte. Denumiți-le, dar nu vă așteptați ca el să-și amintească numele lor.

Lăsați-l să miroasă vanilia și rugați-l să vă arate corect vasul original. Dacă greșește, lăsați-l să miroasă fiecare lichid din nou și identificați iar fiecare vas. Continuați să repetați această activitate până când copilul reușește sau se plictisește. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv!

Altă dată, utilizați suc de portocale, suc de roșii și oțet și repetați procedeul. Pot fi introduse și alte lichide sau mirodenii atunci când îl simțiți că este gata să miroasă lucruri noi.

Este momentul potrivit să-i spuneți că unele lucruri ne pot răni dacă le irosim prea de aproape. Subliniați-i că oamenii mari îi vor spune întotdeauna ce se oate mirosi fără pericol. I se va spune că nu trebuie să miroasă niciodată dintr-o sticlă au dintr-un vas fără a i se da voie, pentru că poate fi primejdios.

Când lucrați în bucătărie, încurajați-l să miroasă diferite mâncăruri pe care le ătiți. Ajutați-l să distingă mirosurile obișnuite de pâine coaptă, prăjituri sau fursecuri. Airosul peștelui este specific, și copilul nu va avea dificultăți să-l recunoască. Unii opii sunt curioși în legătură cu mirosurile de mirodenii, în special de scorțișoară. Cu upraveghere, copilul poate adulmeca și mirosi multe arome sau mirodenii.

Parfumurile, loțiunile, after shave-ul, deodorantul, pudra și săpunul au nirosuri care îl pot atrage pe copil. Ajutați-l să-și dea seama că unele lucruri miros rumos, altele urât. Discutați despre nas și despre locul unde se află. Ajutați-l să erceapă faptul că nasul este folosit la respirat și mirosit. Copilul se poate distra candând această mică rimă:

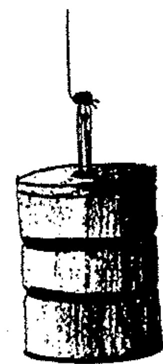
„Nas mic, năsuc, poți să miroși
Niște trandafiri frumoși?"

Această activitate dezvoltă:

- *percepția simțului mirosului;*
- *abilitatea de a potrivi și asocia diferite mirosuri;*
- *explorarea liberă a mirosurilor nepericuloase;*
- *conștientizarea pericolului pe care îl reprezintă anumite mirosuri;*
- *o conștientizare mai bună a existenței nasului și a rolului său;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Un an - Săptămâna 12

La pescuit

Faceți rost de o conservă de cafea cu capac de plastic. Legați o sfoară lungă de 25 de cm de un clește de rufe. Decupați o gaură în capacul de plastic, ceva mai mare decât cleștele de rufe. Puneți capacul la conservă.

Coborâți cleștele de rufe atașat prin gaura din capacul de plastic și țineți de sfoară. Dați-i în mână copilului sfoara cu cleștele legat și spuneți-i să tragă sfoara și să ridice cleștele prin gaură.Lăsați-l să rezolve problema. Dacă are greutăți, ajutați-l! Nu uitați să-l lăudați pentru că a încercat!

Cleștele poate fi înlocuit cu diferite obiecte de mărime asemănătoare, care pot fi ridicate prin gaură în același mod. Dacă anumite obiecte sunt prea mari pentru gaura existentă, poate fi utilizat un capac diferit. Copilul poate fi încurajat să lucreze independent.

Pentru a face activitatea mai atrăgătoare, puteți să-i spuneți copilului să-și închipuie că obiectul este un pește în mare. În timp ce copilul „pescuiește", s-ar putea să-l distreze să scandeze următoarea rimă:

„Pește, peștișor, în mare ești.
Vino sus să mă privești!"

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *ușurința de a rezolva o problemă;*
- *conștientizarea diferitelor materiale utilizate pentru „pești";*
- *conștientizarea cuvintelor care rimează „ești" și „privești".*

Un an - Săptămâna 13

Poți să te îmbraci singur?

Găsiți o cutie la alimentara sau la supermagazin care să fie mai înaltă decât copilul. Utilizați un cuțit ascuțit sau o lamă de ras și decupați-i una dintre laturile mari. Întindeți copilul pe bucata de carton și trasați-i conturul cu un creion cerat, cum ați făcut în Săptămâna 7. Din motive de siguranță, luați cartonul de lângă copil atunci când folosiți cutterul sau cuțitul pentru a-i decupa conturul. Țineți mâna copilului și utilizați un creion sau o carioca pentru a desena ochii, nasul și o gură zâmbitoare. Copilul va simți că desenul are mișcare. Lăudați-l pentru că v-a ajutat! Invitați-l să denumească părțile feței!

Folosiți o cămașă veche sau o bucată de material din care tăiați o haină mai mare decât conturul cartonului. Nu este nevoie de mâneci sau nasturi. Ajutați copilul să pună haina pe silueta din carton. Apoi ajutați-l să scoată haina de pe figura din carton. Lăsați-l să îmbrace și să dezbrace manechinul singur. Totuși, fiți gata să-l ajutați pentru a evita frustrarea.

Altă dată, dați-i copilului o pereche de șosete mari, mănuși cu un deget și o căciulă. Explicați-i unde se poartă fiecare obiect de îmbrăcăminte. Spuneți-i că șosetele se poartă pentru a proteja și a ține cald la picioare. Mănușile sunt purtate atunci când este frig, pentru a ne ține cald la mâini. Căciula este, de asemenea, purtată pentru a ține cald la cap.

Îmbrățișați copilul și spuneți-I: „Te iubesc,...(numele copilului)!". Observați-l. Vă copiază gestul îmbrățișând și el manechinul de carton? Sărutați-l și spuneți-i încă o dată, „Te iubesc, ... (numele copilului)!". Observați-i răspunsul. Copilul va deveni mai conștient de dragostea și afecțiunea pentru ceilalți. Dragostea și afecțiunea sunt necesare pentru conturarea eului copilului și pentru încrederea în sine.

Copilul poate fi lăsat să lucreze singur cu figura de carton. De fapt, poate că îi va veni ideea să-i dea un nume. Pot fi recapitulate și părțile corpului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea formei corpului;*
- *conștientizarea părților corpului;*

- *interacțiunea de limbaj;*
- *capacitatea de a rezolva probleme legate de îmbrăcarea și dezbrăcarea manechinului;*
- *conștientizarea utilității hainelor;*
- *conștientizarea dăruirii afecțiunii sale celorlalți.*

Un an - Săptămâna 14

Explorând în pământ, nisip sau orez

Această activitate poate fi controlată și dacă este desfășurată în casă, dar poate fi realizată mai repede afară. Dacă această activitate este desfășurată înăuntru, faceți rost de un castron pentru spălat vase și umpleți-l pe jumătate cu pământ, nisip sau orez. Puneți o perdea veche de baie sub castron pentru a recupera orice se pierde. Afară, această activitate poate fi desfășurată într-o cutie cu nisip sau într-o zonă fără iarbă.

Utilizați pentru această activitate un bol pentru mixer sau o găletușă cu nisip, o lingură mare de lemn sau o lopățică și vase de dimensiuni potrivite, de plastic, sau cești pentru măsurare. Lăsați copilul să pipăie pământul, nisipul sau orezul și încurajați-l să le ia de jos și să le pună pe urmă înapoi. Lăsați-l să exploreze liber pământul, nisipul sau orezul, dar asigurați-vă că nu le mănâncă sau aruncă. Rugați-l să vă spună cum sunt la pipăit pământul, nisipul sau orezul. Dacă nu vă răspunde, discutați cu el despre ce simte atunci când folosește unul dintre ele. Pentru diversificare a acestei activități, pot fi folosite toate cele trei feluri de materiale, în ocazii diferite.

Mai târziu, arătați-i copilului cum să umple vasele folosindu-și mâinile, lingura sau lopățica. Apoi arătați-i cum să le golească și să înceapă din nou. Ajutați-l să-și dea seama că este nevoie de mai multe mâini, linguri sau lopățele pline pentru a umple un vas.

Dacă doar se joacă cu noroi, nisip sau orez, lăsați-l în pace. Îndemânarea de a umple și goli vasele va fi încurajată altă dată.

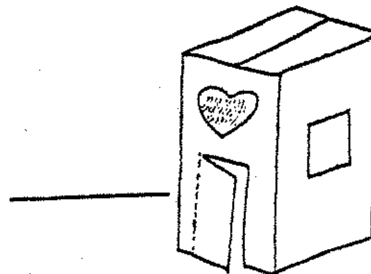
Pot fi folosite și boabe mari în această activitate. În acest fel, copilul le poate turna sau culege în pumni sau pe fiecare în parte pentru a le pune în vas. Este o activitate bună pentru preșcolarii mai mari.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul pipăitului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *conștientizarea diferitelor mărimi de vase, în special mari și mici;*
- *explorarea liberă;*
- *abilitatea de asociere care poate fi utilizată pentru a umple vase;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 15

Casa mea cea nouă

Faceți rost de o cutie mare de la o mobilă sau un aparat, potrivită pentru a face din ea o casă de carton. Desenați și decupați o ușă destul de mare, prin care copilul poate intra și ieși ușor. Dacă vreți să deschideți ușa și să o închideți, lăsați partea stângă a ușii desenate netăiată. Poate fi construit un mâner pentru deschis ușa dintr-un mosor fixat cu un bolț lung și o piuliță care să se potrivească prin mosor și carton. Dacă nu, decupați o gaură rotundă puțin mai mare decât degetul copilului, astfel încât gaura să fie un înlocuitor de clanță. Folosiți bandă adezivă pentru a o lipi pe deasupra oricăror margini aspre care pot zgâria. Desenați și decupați două sau mai multe ferestre și încurajați copilul să vă ajute să decorați casa pe afară cu carioci.

Invitați-l să se miște în casa lui cea nouă. O dată ce s-a familiarizat cu căsuța lui, se va distra intrând și ieșind afară din ea. Poate fi învățat să spună: „La revedere" de fiecare dată când iese din casă. Poate începe să care obiecte înapoi și înainte în căsuța cea nouă, deoarece copiii de această vârstă se distrează grozav cărând obiecte dintr-o parte în alta. Dacă obosește, poate chiar să ațipească în casă.

Această activitate dezvoltă:

- *interacțiunea de limbaj;*
- *coordonarea motorie fină și grosieră;*
- *percepția noțiunilor „afară" și „înăuntrul" casei de carton;*
- *siguranța și sentimentul posesiei;*
- *percepția noțiunilor „deschis" și „închis".*

Un an - Săptămâna 16

În ritm de muzică

Faceți rost de o cutie goală de făină de ovăz sau de o conservă de cafea și puneți-i capacul pentru a vă închipui o așa-zisă tobă. Dați-i copilului o lingură de lemn sau un băț și îndemnați-l să bată toba. Lăsați-l să bată până se plictisește.

Altă dată, cântați sau scandați „Rum, tum, tum, bate toba, bum!". Repetați scandarea, până când copilul reușește să repete ceea ce spuneți. Această scandare îi induce percepția a trei timpi 1-2-3, 1-2-3, dar folosiți o vreme scandarea în ritm în locul numerelor. Apoi folosiți așa-zisa tobă și bateți în ritmul „Rum, tum, tum!".

puneți-i să bată toba în timp ce scandați. Copilul poate spune rima în timp ce ncearcă să bată ritmul la tobă. Lăsați-l să continue câtă vreme este receptiv.

Mai târziu, în timpul săptămânii, puteți pune câteva pietricele într-o cutie de lastic sau de metal închisă ca, de exemplu, de la o conservă mică de cafea sau de la o răjitură. Lăsați copilul să scuture, să agite cutia și să asculte noul sunet. În timp ce opilul scutură pietricelele din cutie, puteți bate ritmul 1-2-3 din așa-zisa tobă. Observați reacția copilului. Vrea toba sau continuă să scuture pietricelele? Dacă insistă ă ia toba, schimbați „instrumentele" și bateți ritmul 1-2-3 cu pietricelele. Orice reacție copilului va arăta că a perceput diferența dintre cele două sunete. Pot fi bătute și două linguri de lemn una de alta pentru a produce un „zgomot vesel". De asemenea, pot fi bătute sau frecate înainte și înapoi unul de altul două cuburi din lemn pentru a scoate diferite sunete. Un mănunchi de chei pe un inel scoate un clinchet interesant atunci când este scuturat. Copilul se poate amuza și punând boabe uscate într-un vas închis pentru a produce alte sunete. Toate aceste materiale pot fi folosite pentru a sublinia modelul ritmic în doi timpi 1-2, ca și pe cel în trei timpi 1-2-3.

Această activitate dezvoltă:

- *discriminarea auditivă;*
- *percepția modelelor ritmice diferite;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *interacțiunea de limbaj;*
- *independența;*
- *explorarea liberă.*

Un an - Săptămâna 17

Să cercetăm apa!

Faceți rost de un burete, o cârpă de spălat, un tampon de vată, un prosop de hârtie, o bucată de țelină sau altceva ce absoarbe apa. Folosiți un castron mare de spălat vase, o cădiță de plastic sau ceva asemător, umplute pe jumătate cu apă. Lăsați copilul să țină și să pipăie buretele. Scufundați marginea buretelui în apă și lăsați buretele să absoarbă apa până la saturare. Lăsați-l încă o dată să țină buretele. Copilul va deveni conștient de schimbarea la pipăit și greutate și va simți umiditatea provocată de apă.

Stoarceți buretele și lăsați copilul să se joace cu buretele și să se bălăcească cu el în mâini în apă. Încurajați-l să asculte clipocitul apei când se joacă cu ea.

La ora băii, dați-i o cârpă de spălat uscată și spuneți-i să o pună în apa din cadă. Întrebați-l cum simte cârpa la pipăit. Dacă nu răspunde în nici un fel, discutați despre faptul că este udă și explicați-i că ea absoarbe apa pe care o poate ține, făcând-o mai grea. Țineți cârpa și lăsați-l să observe cum curge apa din cârpă.

Puneți un vas mic, transparent, cu apă în chiuveta din bucătărie. Adăugați puțin colorant alimentar în apă. Copilul se poate distra alegând culoarea pe care să o folosiți. Identificați culoarea aleasă după nume. Încurajați copilul să pipăie tamponul

de vată. În acest moment, puteți spune: „Aceasta este vată uscată ușoară". Lăsați copilul să țină și să pipăie vata. Explicați-i să scufunde lent vata în apa colorată. Copilul va găsi că e delicios să vadă cum vata albă își schimbă culoarea. Mâinile copilului pot să încerce să stoarcă vata. Poate observa că vata își mărește dimensiunea (se umflă). Îi puteți atrage atenția spunând: „Privește, vata (numele culorii) este udă și s-a făcut mai mare". Copilul se va distra repetând această activitate. Repetați aceeași activitate cu un prosop de hârtie, dar încurajați-l să aleagă un colorant alimentar de culoare diferită.

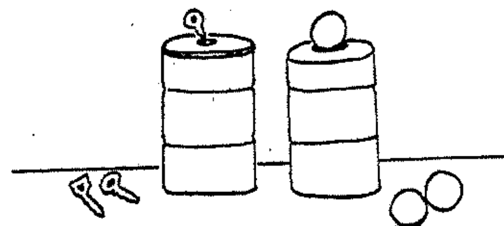
Altă dată, dați-i o bucată de țelină și încurajați-l să o miroasă, să o pipăie și să o guste. Loviți țelina de o parte a chiuvetei pentru a scoate un sunet. Bateți ritmul 1-2 sau 1-2-3 de mai multe ori pentru a menține atenția copilului. Puneți un vas transparent cu apă în fața copilului și lăsați-l să aleagă culoarea pe care să o adauge în apă. Încercați să evitați galbenul, pentru că este prea pal, nefiind vizibil. Puneți bucata de țelină în apa colorată și, din când în când, lăsați copilul să observe cum absoarbe apa și își schimbă culoarea.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea simțului pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *explorarea liberă;*
- *o percepție mai bună a diferitelor culori;*
- *percepția noțiunilor de umiditate, greutate, absorbție;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 18

Înăuntru, prin despicătură sau prin gaură

Faceți rost de cel puțin cinci chei de aproximativ aceeași mărime. Decupați o fantă într-o cutie de plastic sau un capac de la o conservă de cafea. Despicătura trebuie să fie destul de mare pentru a putea împinge cheile prin ea fără a opune rezistență. Puneți capacul la cutie și încurajați copilul să ia o cheie de jos și să o împingă prin despicătura din capacul cutiei. Cheia va scoate un sunet dacă utilizați o conservă de cafea din metal. Accentuați sunetul pe care îl face cheia atunci când lovește fundul cutiei. Lăsați-l să continue până când toate cheile au fost împinse prin fantă. Îndepărtați capacul, scoateți cheile și repetați procedeul până când copilul se plictisește.

Pot fi selectate și alte materiale pentru a fi introduse prin despicătură precum cercuri tăiate din tăvițe de polistiren, nasturi, monede, sârmulițe, table mici de la ambalaje, șaibe. Aceste materiale vor face activitatea mai atrăgătoare, iar experiența copilului se va îmbogăți.

Această activitate dezvoltă:

- *controlul motor fin;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *simțul pipăitului.*

Un an - Săptămâna 19

e nostim este să pictezi cu degetul!

Luați două linguri de făină și adăugați puțină apă deodată pentru a obține o
stă subțire. Adăugați câteva picături de colorant alimentar. Folosiți o lingură și
neți puțin din amestec pe o foaie mare de hârtie cerată care a fost bine fixată pe
asa din bucătărie. Protejați hainele copilului cu o cămașă veche sau folosiți o babetă
are înainte de a începe pictura cu degetul.

Arătați-i cum să-și miște degetele și mâinile și să le facă să alunece de-a
ngul hârtiei cerate. Folosiți cuvântul „alunecos" și „umed" în conversația cu copilul.
curajați-l să-și miște mâinile în sus și în jos, înapoi sau înainte și de jur împrejur.
olosiți degetul arătător pentru a face buline pe hârtie și lăsați-l să exploreze hârtia cu
jutorul amestecului preparat la început.

Evitați să desenați dumneavoastră pentru copil, deoarece activitatea este
nenită să stimuleze mișcarea liberă și spiritul de explorare a necunoscutului.
Desenarea unor imagini de către dumneavoastră pentru copil îi poate inhiba
reativitatea.

În finalul acestei activități, dacă a făcut un model interesant din imaginație sau
o pictură pe care vreți să o păstrați, presați cu forță o foaie de hârtie de construit sau
hârtie obișnuită pe pictură. Ridicați cu grijă marginea de sus a foii de hârtie și trageți-o
apoi de pe hârtia cerată. Veți obține pictura imprimată pe hârtie. Lăudați copilul și
lipiți-o pe frigider cu bandă adezivă sau cu un magnet mic. Atunci când pictura s-a
uscat, lăsați-l să o pipăie. Spuneți-i că apa s-a evaporat din pictură.

Pentru cantități mai mari de material, amestecați 3 linguri de zahăr, 1/2 lingură
de sare, 1/2 ceașcă de făină de porumb și 2 cești de apă. Coaceți la foc mic până ce
coca devine netedă și groasă. Lăsați-o să se răcească, puneți-o în borcane mici și
adăugați coloranți alimentari diferiți în fiecare borcan.

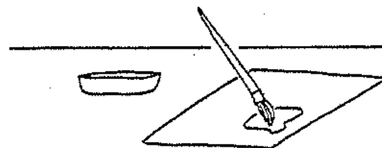
Copilul se poate distra repetând această activitate și altă dată. Nu uitați să
recapitulați unele activități predate mai demult.

Această activitate dezvoltă:

- *spiritul de a explora liber necunoscutul;*
- *creativitatea;*
- *controlul motor fin;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „umed", „uscat" și „alunecos";*
- *independența și încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 20

Pot să pictez cu pensula!

Folosiți o bucată mare de hârtie sau un ziar vechi. Lipiți hârtia pe masă, pe frontul de lucru din bucătărie sau pe ceva fix. Amestecați puțin colorant alimentar cu apă și folosiți o pensulă obișnuită veche, de aproximativ 5 cm lățime. Puneți apa colorată într-o tavă sau într-un vas greu pentru a evita răsturnarea sau împrăștierea.

Puneți pensula în apa colorată și arătați-i copilului cum se scurge excesul de culoare pe marginea vasului. Apoi explicați-i cum să dea cu pensula ușor pe hârtie. Lăsați-l să exploreze hârtia cu pensula și apa colorată. Ajutați-l numai dacă are nevoie și lăudați-l pentru orice încercare. Copilul poate lăsa pensula jos dacă preferă pictura directă cu mâna. Lăsați copilul să exploreze și să creeze. Atunci când copilul a terminat, agățați pictura pe frigider, pentru a fi admirată de ceilalți membri ai familiei.

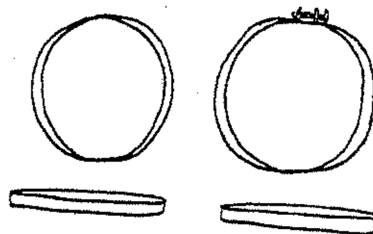
Pictura zilnică cu o culoare nouă poate să atragă și mai mult copilul. Cu exercițiu continuu, se va observa progresul. Atunci când copilul începe să capete îndemânare, cumpărați-i un set de acuarele sau tempera. Culorile sunt mai vii și va fi mai încântat de ele.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *spiritul de explorare liberă a necunoscutului și creativitatea;*
- *percepția diferitelor culori.*

Un an - Săptămâna 21

Înăuntru și afară

Faceți rost de două gherghefuri pentru brodat (unul mare și unul mic), sau tăiați două cercuri din carton sau din farfurii de carton. Cercurile trebuie să se potrivească unul în celălalt. Dacă sunt diferit colorate cu carioca, vor fi mai atrăgătoare pentru copil.

Puneți cercul mai mic la stânga și pe cel mai mare la dreapta, pe o suprafață plană. Luați-l pe cel mai mic și arătați-i copilului cum se potrivește înăuntrul celui mai mare. În timp ce îi arătați, spuneți-i că ați pus cercul mai mic înăuntrul celui mai mare. Subliniați cuvântul „înăuntru". Apoi luați cercul mai mic și puneți-l la stânga cercului mai mare și spuneți-i copilului că ați luat cercul mai mic afară din cel mare. Accentuați cuvântul „afară".

Desfăşuraţi această activitate de mai multe ori şi încurajaţi copilul să muncească independent. Dacă nu lucrează de la stânga la dreapta, evitaţi să-l corectaţi. Totuşi, de fiecare dată când desfăşuraţi activitatea, încercaţi să lucraţi de la stânga la dreapta. În acest mod, îi antrenaţi ochii să se mişte progresiv de la stânga la dreapta.

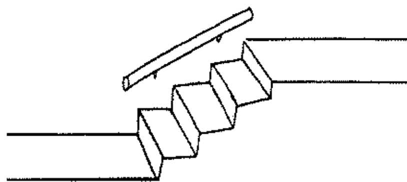
Folosiţi un joc cu cercuri mari şi încurajaţi-l să sară înăuntrul şi afară din cerc. Cercul poate fi, de asemenea, utilizat de copil pentru a arunca o pungă cu biluţe, un ghem de lână, o minge dintr-un ciorap sau orice obiect care nu prezintă pericol "înăuntrul" său. Apoi, spuneţi-i copilului să ia obiectele „afară" din cerc. Copilul se poate distra repetând această activitate şi alte activităţi sugerate mai înainte. Conceptele spaţiale „înăuntru" şi „afară" trebuie subliniate astfel încât copilul să le înţeleagă sensul.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare a conceptelor spaţiale „înăuntru" şi „afară";*
- *conştientizarea conceptelor de „mare" şi „mic";*
- *conştientizarea deplasării progresive de la stânga la dreapta;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile.*

Un an - Săptămâna 22

Sus şi jos pe scări!

Acum este momentul potrivit pentru copil să exerseze urcatul şi coborâtul pe scări. Trei trepte sunt suficiente pentru exerciţii. Dacă nu aveţi scări în casă, puteţi folosi trei cutii cu o greutate înăuntru pentru stabilitate. Pot fi, de asemenea, folosite blocuri de lemn, ciment sau cărămizi pentru a face scări improvizate. Dacă folosiţi o imitaţie de scări, puneţi-le la perete. Aceasta va da iluzia scărilor reale. Accentuaţi cuvintele „sus" şi „jos" pentru a vă asigura că înţelege semnificaţia acestor concepte.

În timp ce copilul este încurajat să meargă în sus şi în jos pe scări, va fi mai interesant dacă îi spuneţi o mică poezie sau dacă scandaţi în ritm:

„ (numele copilului) merge sus, sus, sus,
(numele copilului) vine jos, jos, jos".

Copilul se va distra urcând şi coborând pe scări iarăşi şi iarăşi. Cu mult exerciţiu, va câştiga curând destulă încredere în el pentru a dori să meargă mai sus pe scări. Din motive de siguranţă, sunt suficiente trei scări pentru un copil de această vârstă, fără supraveghere.

Este, de asemenea, timpul potrivit să discutaţi despre pericolul reprezentat de scări. Copilul trebuie ajutat să-şi dea seama de consecinţele neatenţiei la urcatul şi coborâtul scărilor. Trebuie să i se spună să nu îşi lase jucăriile pe scări, deoarece se poate împiedica de ele cineva care trece pe acolo.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor „sus" şi „jos";*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *capacitatea de a asculta.*

Un an - Săptămâna 23

Cocă pentru cercetare

Pentru a face o cocă rapidă, amestecaţi două ceşti de făină, o jumătate de ceaşcă de sare şi adăugaţi treptat o ceaşcă de apă. Adăugaţi puţin colorant alimentar şi frământaţi amestecul până devine omogen. Poate fi adăugată mentă sau altă aromă plăcută pentru a-l face mai îmbietor. Totuşi, spuneţi-i copilului că aluatul nu este de mâncat. Acest amestec va putea fi păstrat mai multe zile la congelator, dacă este ţinut într-o pungă de plastic închisă.

Pentru a-l face mai stabil, amestecaţi 1 ceaşcă de făină, 1 lingură de ulei, 1 ceaşcă de apă, 1/2 ceaşcă de sare, 2 linguri de smântână şi colorant alimentar. Coaceţi la foc potrivit, până când amestecul ia forma unei mingi. Frământaţi până când devine neted. Acest amestec poate fi păstrat un timp nelimitat într-o pungă de plastic sau o cutie închisă.

Lipiţi hârtie cerată pe o suprafaţă de lucru sau pe o masă. Poate fi utilizată şi o faţă de masă individuală de plastic în locul hârtiei cerate, pentru protecţia zonei de lucru. Astfel va fi mai uşor de făcut curat la sfârşitul activităţii.

Daţi-i copilului o bucată de aluat care poate fi ţinută comod în mâini. Arătaţi-i cum să preseze, să ruleze şi să lovească coca. Apoi lăsaţi-l să cerceteze aluatul până se plictiseşte.

Dacă are nevoie de ceva pentru a-l atrage, rulaţi o mică parte sub formă de minge şi turtiţi-o.Încearcă să vă imite?Pentru a-l atrage mai mult, rulaţi aluatul într-un rulou lung şi uniţi-i capetele formând un cerc sau o altă figură. Discutaţi cu copilul despre fiecare formă pe care o faceţi.

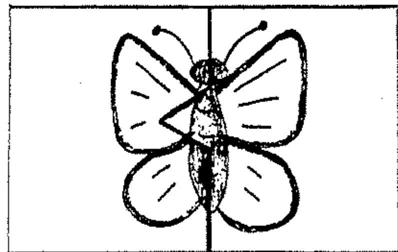
Încurajaţi copilul să preseze, să ruleze şi să lovească aluatul, în timp ce îi vorbiţi despre ce simte la pipăit. Rugaţi-l să-l miroasă. Discutaţi despre mirosul aluatului. Are un miros plăcut? Apoi încurajaţi copilul să-l lovescă, să-l tragă, să-l ruleze şi să-l rupă în bucăţi şi lăsaţi-l să continue apoi cercetarea aluatului.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie fină;*
- *dezvoltarea simţului pipăitului;*
- *explorarea liberă a necunoscutului;*
- *îmbogăţirea vocabularului pirn conversaţie;*
- *creativitatea;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 24

Puzzle-uri

Decupați sau desenați trei imagini de 22 x 25 cm^2 în culori vii. Imaginile trebuie să aibă foarte puține detalii. Pot fi o casă, un copac și un fluture. Arătați-i copilului fiecare imagine și identificați-o prin nume. Lipiți desenele pe un carton gros și lăsați-le să se usuce. Apoi decupați fiecare poză pe jumătate, de sus în jos, cu o singură neregularitate la decupaj.

Amestecați bucățile și puneți-le pe podea sau pe masă. Încurajați copilul să pună bucățile casei împreună. Apoi, îndemnați-l să unească bucățile din copac și apoi din fluture. Ajutați-l dacă pare a nu înțelege și discutați despre fiecare desen. De exemplu, puteți să-i spuneți: „Casa este roșie. Trăim într-o casă".

Aceste puzzle-uri pot fi utilizate tot timpul. Copilul va deveni mai sigur pe el și poate chiar va povesti despre imaginile pe care le folosește, spunând un cuvânt sau o frază.

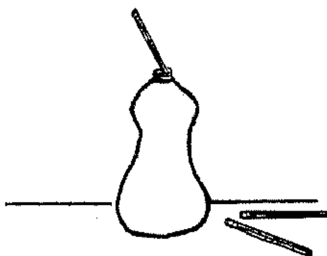
Pot fi apoi decupate trei desene cu mai multe detalii dintr-o revistă sau dintr-un ziar și pot fi utilizate în același fel. Aceste desene pot fi tăiate în două sau în trei bucăți fiecare. Copilul va reuși mai ușor dacă imaginile sunt mari, colorate și au puține detalii. Este recomandabil să folosiți numai trei puzzle-uri o dată. Prea multe bucăți au tendința să ducă la confuzia copilului mic.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea faptului că două sau mai multe părți alcătuiesc un întreg;*
- *o conștientizare mai bună a culorii;*
- *îmbogățirea vocabularului prin conversație;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 25

Lasă-l să cadă în sticlă!

Folosiți o sticlă mare de plastic incasabilă, cu o deschizătură îngustă pentru această activitate. Adunați o piatră mică, un băț de la înghețată, un creion neascuțit, un cleşte de rufe sau orice obiect care va trece ușor prin deschizătura mică a sticlei de plastic. Puteți alege un set de patru obiecte asemănătoare în locul unora diferite. Pentru a mări interesul copilului, pot fi desenate un chip sau o floare pe sticlă cu o carioca.

Încurajați copilul să aleagă un obiect și să-l lase să cadă prin deschizătura îngustă a sticlei. Ajutați-l dacă este nevoie.

Ascultați sunetul pe care îl face fiecare obiect atunci când cade în sticlă. Exagerați sunetul, în timp ce încercați să-l imitați. Cuvinte ca „ping", „sad" sau „plop" vor fi de folos pentru a-l face pe copil să asculte mai de-aproape când cade fiecare obiect.

Atunci când toate obiectele au fost lăsate să cadă în sticlă, întoarceți sticla cu fundul în sus și lăsați copilul să-și folosească ambele mâini și să scuture obiectele afară din sticlă. Repetați activitatea și încurajați copilul să muncească independent. Ajutați-l numai dacă pare să aibă nevoie.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop;*
- *încrederea în sine;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 26

Pot să duc o tavă!

Copiii de această vârstă adoră să culeagă de pe jos bucăți mici de ață, scame și hârtie și să le arate adulților. Încurajați-l să se uite pe podea după bucățele pentru a le strânge și a le pune la coșul de gunoi. Remarcați-i orice reușită.

Altă dată, utilizați o tavă din polistiren sau carton, pentru carne, și puneți mai multe obiecte ușoare, incasabile pe ea. Alegeți un cub mic, un mosor, un cleşte de rufe, o lingură sau ceva similar, care este ușor și va fi lesne de cărat pentru copil.

Încurajați-l să țină echilibrul tăvii și să o ducă pe o distanță scurtă. Apoi, explicați-i să aducă tava înapoi, având grijă să nu cadă de pe ea nici un obiect. Dacă unul dintre obiecte cade de pe tavă, exclamați „Uups". Spuneți-i copilului să ia de pe jos obiectul care cade și să-l pună pe tavă. Dacă are dificultăți, fiți gata să-l ajutați, dar lăsați-l independent cât mai mult posibil.

Pot fi adăugate mai multe obiecte ușoare pe tavă, până ce se adună o oarecare încărcătură. Lăudați-l pentru că a fost capabil să care atâtea lucruri pe tavă.

Altă dată, puneți o mingiuță de cauciuc sau de plastic pe tavă. Explicați-i să umble foarte atent și să privească mingea atunci când cară tava. Observați-i modul de a ține echilibrul tăvii și dați-i sugestii pozitive pentru a menține mingiuța pe tavă. Dacă totuși cade, spuneți-i copilului să o pună la loc și să încerce din nou. Amintiți-i să meargă încet, foarte atent și să privească mingea. Cu răbdare și îndrumare, va reuși. Lauda îl va motiva.

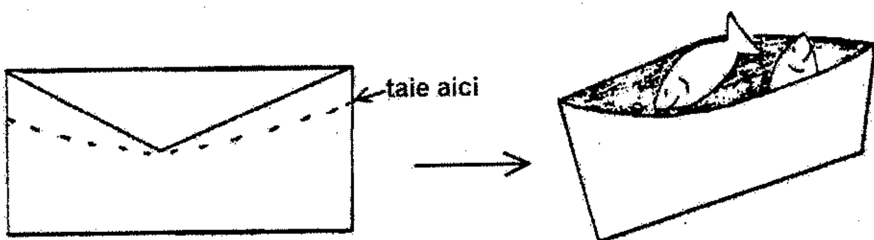
Această activitate dezvoltă:

- *simțul echilibrului;*
- *coordonarea utilizării ambelor mâini;*

- *conştientizarea noţiunilor „uşor" şi „greu";*
- *îndemânarea de a manipula şi observa diferite obiecte pe tavă;*
- *conştientizarea obiectelor aflate în repaus şi a efectului pe care îl are mingea mobilă asupra echilibrului.*

Un an - Săptamâna 27

Pune peştele în barcă!

Decupaţi trei sau patru peşti din hârtie de construit, din cartele sau din carton subţire. Peştele trebuie să fie de aproximativ 7-10 cm. Coloraţi fiecare peşte cu o culoare diferită şi adăugaţi-i fiecăruia un ochi şi o gură. Aceasta îi va face mai simpatici şi vă va ajuta să atrageţi copilul să participe la această activitate cu mai multă plăcere.

Utilizaţi un plic mare de afaceri sau o foaie de hârtie îndoită pentru barcă. Decupaţi plicul sau hârtia ca o barcă. Lăsaţi partea de sus deschisă şi lipiţi sau fixaţi orice alte părţi deschise. Va fi o barcă turtită. Decoraţi-o cu diferite culori.

Încurajaţi copilul să culeagă un peşte şi să-l pună în barcă. Pentru aceasta, copilul va trebui să depărteze cele două părţi de sus şi să lase să alunece peştele în barcă. Distingeţi peştele prin culoare, atunci când copilul pescuieşte peştele şi îl pune în barcă. Când peştele a fost "prins" şi se află în barca turtită, scoateţi-l şi porniţi din nou la acţiune.

Altă dată, puteţi repeta această activitate folosind numere şi numărând. De exemplu, scrieţi un număr pe fiecare peşte, de la unu la patru, şi explicaţi-i copilului cum să găsească peştele cu numărul specific şi să-l pună în plic (barcă). Număraţi peştii de mai multe ori pentru a vă asigura că a înţeles să numere de la unu la patru, înainte de a merge mai departe.În timp ce copilul pescuieşte peştii denumiţi, întrebaţi-l câţi peşti sunt în „barcă" şi câţi au dispărut.

Această activitate dezvoltă:
- *abilitatea de a culege un obiect plat;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa;*
- *interacţiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 28

Unde este camera?

Luaţi copilul de mână şi plimbaţi-vă prin camerea lui. Spuneţi-i că aceea este camera lui. Plimbaţi-vă acum cu el în camera dumneavoastră şi spuneţi-i că este camera dumneavoastră. Apoi plimbaţi-vă în baie şi recunoaşteţi-o împreună. Verificaţi dacă ştie numele acestor camere.

Chemaţi-l pe nume şi cereţi-i să vă arate camera lui. Lăudaţi-l dacă îndeplineşte comanda corect. Dacă pare confuz, luaţi-l în camera lui încă o dată şi spuneţi-i că se află în camera lui. Repetaţi până când este în stare să vă arate camera lui.

Continuaţi această activitate cu camera lui şi cu baia. Dacă pare dezorientat, încercaţi din nou altă dată. Totuşi, dacă reuşeşte şi pare să se distreze, alegeţi alte trei camere şi repetaţi procedeul.

S-ar putea să dureze mai multe zile până să poată merge în camera cerută, dar cheile motivării şi reuşitei sunt lauda şi încurajarea.

Această activitate dezvoltă:
- *conştientizarea camerelor şi a poziţiilor lor;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacţiunea de limbaj;*
- *încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 29

Mare şi mic

Puneţi laolaltă o lingură mare şi una mică, un capac mare şi unul mic, un rulou gol de hârtie de toaletă şi un rulou gol de prosop de hârtie, un pantof mare şi unul mic sau alegeţi diferite obiecte similare, mari şi mici.

Luaţi lingura mare şi spuneţi-i copilului că este mai mare decât cealaltă lingură. Spuneţi-i că cealaltă lingură este mică. Spuneţi cuvintele „mare" şi „mic" de mai multe ori, în timp ce continuaţi să-i arătaţi copilului obiectele mari şi mici de fiecare tip. Puneţi obiectele mari şi mici din acelaşi set împreună, preferabil într-un rând.

Spuneţi-i copilului să ia de jos lingura mare. Dacă o face corect, lăudaţi-l şi rugaţi-l să o pună la loc. Dacă ia de jos lingura incorect, indicaţi-i care lingură a fost cerută, precizaţi-i mărimea şi spuneţi-i copilului să o pună la loc.

Continuaţi lucrul numai cu conceptul de „mare" până când copilul este sigur pe el la alegerea obiectului corect mai mare. Evitaţi utilizarea cuvântului „larg". Folosirea cuvintelor diferite cu sens apropiat, la această vârstă, poate crea confuzii copilului.

Introduceţi conceptul de „mic" atunci când simţiţi că a devenit sigur pe el la alegerea obiectului mai mare, de fiecare dată când sunt comparate un obiect mare şi

unul mic. Schimbarea comenzilor pentru a alege între „mare" și „mic" în timpul unei singure ședințe din această activitate poate fi prea dificilă și poate dezorienta copilul. Introduceți conceptul cu precauție dacă simțiți că este în stare să rezolve această problemă de comparație. Este mai bine să fiți sigură de realizarea unei activități decât să produceți confuzie și frustrare cu ceva prea dificil.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „mare" și „mic";*
- *îmbogățirea vocabularului la denumirea obiectelor;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *abilitatea de a face o alegere;*
- *conștientizarea comparației;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 30

Pășește pe pietre !

Decupați un pătrat mare și unul mic dintr-o bucată de covor. Bucățile trebuie să fie destul de mici, astfel încât copilul să le poată ridica și muta într-o poziție diferită, dar destul de mari pentru a putea păși ușor pe ele. Dacă nu puteți găsi două bucăți de covor, folosiți două covorașe de cauciuc sau altceva care nu alunecă.

Întindeți bucata mare de covor pe podea și puneți bucata mică în fața ei. Lăsați un mic spațiu între două pătrate, astfel încât să se poată distinge cele două bucăți de covor. Totuși, bucățile trebuie să fie destul de apropiate, astfel încât copilul să-și poată întinde picioarele atunci când pășește de pe un pătrat de covor spre următorul.

Copilului trebuie să i se explice să pășească mai întâi pe bucata de covor mare și apoi să pășească înainte pe bucata mică. Copilul trebuie să se întoarcă să ia bucata mare de covor și să o pună în fața bucății mici. Va continua să pășească înainte pe pătrate și să-și amintească să pună pătratul următor în fața celuilalt de fiecare dată când va face un pas înainte.

Copilul trebuie încurajat să meargă cu un pas de o anumită dimensiune și numai pe pătratele mare și mic, pentru a ajunge în acel punct. Pentru a mări interesul și a motiva copilul, obiecte cum ar fi un pește de jucărie sau un crab pot fi puse în punctul terminus, ca o momeală, pentru a-l face să se miște înainte. Vă puteți referi la pătrate ca la pietre de pășit folosite de copil la traversarea râului. Trebuie să i se amintească să fie atent, astfel încât să nu își piardă echilibrul și să cadă în râu. Dacă și-l pierde, se va uda la picioare. Crescând distanța de fiecare dată când copilul face activitatea, el se va ambiționa să încerce să fie atent, din ce în ce mai atent.

Această activitate dezvoltă:

- *o coordonare mai bună a mușchilor mari și mici;*
- *o conștientizare crescută a conceptelor „mare" și „mic";*
- *independența;*
- *încrederea în sine;*
- *percepția distanței;*

- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *dezvoltarea simțului pipăitului la mișcarea bucăților pătrate;*
- *comunicarea prin limbaj.*

Un an - Săptămâna 31

Desenez în sus și în jos

Faceți rost de o bucată de carton de aproximativ 22 x 25 cm^2. Decupați un dreptunghi de 5 x 15 cm^2 în centrul cartonului cu o lamă sau un cutter ascuțit.

Puneți o foaie de ziar sau altă hârtie sub carton. Lipiți colțurile cartonului pe hârtie, cu latura mai mare în poziție verticală. Fixați hârtia pe masă sau pe altă suprafață de lucru netedă pentru a preveni alunecarea.

Mișcați-vă mâna în sus și în jos pentru a pipăi zona decupată din bucata de carton. Încurajați copilul să pipăie și el bucata decupată.

Lăsați-l să-și aleagă un creion cerat. Numiți o culoare și spuneți-i copilului să miște creionul în sus și în jos în interiorul zonei decupate. În timp ce mâinile copilului se mișcă în sus și în jos, scandați astfel: „Sus, jos, sus, jos. Desenez în sus și în jos". Lăsați copilul să coloreze zona decupată cu creionul până se plictisește. Totuși, dacă mai este interesat, bucata de carton poate fi mutată și fixată în altă parte pe hârtie. Copilul poate dori să-și aleagă alt creion colorat. Dacă este așa, numiți culoarea și lăsați-l să continue această activitate.

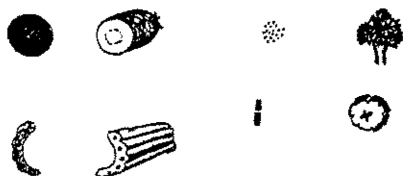
Altă dată, urmați același procedeu ca înainte, dar întoarceți dreptunghiul cu latura lungă în poziție orizontală. Lăsați copilul să pipăie porțiunea decupată mișcându-și mâna sau degetul de la stânga la dreapta. Lăsați-l să aleagă încă o dată un creion cerat. Numiți culoarea și îndemnați-l să miște creionul înainte și înapoi pe hârtia care este sub șablonul de carton. În timp ce copilul mișcă creionul înainte și înapoi, scandați acest cântecel: „Înainte și-napoi, și oprește-te apoi". Este posibil să prefere să mâzgălească înapoi și înainte o vreme cu creionul. Continuați cântecelul și lăsați-l să facă așa cum vrea.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția direcțiilor verticale și orizontale;*
- *percepția limitelor bucății decupate;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *libertatea de alegere;*
- *percepția diferitelor culori;*
- *interacțiunea de limbaj cu ajutorul cântecelor scandate;*
- *capacitatea de a asculta.*

Un an - Săptămâna 32

Tipăreşte cu ajutorul legumelor!

Tăiaţi un capăt al unui morcov. Adunaţi câteva ziare sau hârtie albă şi tempera. Pot fi utilizate şi culori pe bază de apă rămase de la renovarea casei. Turnaţi puţină vopsea într-o tăviţă de carne din polistiren sau într-o farfurie. Puneţi hârtie pe o suprafaţă plană de lucru potrivită. Îmbrăcaţi copilul cu o cămaşă veche sau puneţi-i o babetă mare înainte de a începe activitatea, pentru a-l proteja.

Înmuiaţi capătul tăiat al morcovului în vopsea. Dacă vopseaua pare prea groasă, mai adăugaţi puţină apă şi amestecaţi. Ridicaţi morcovul şi presaţi-l cu partea pictată pe hârtie. Forma morcovului tăiat va fi tipărită pe hârtie. Lăsaţi-l să ţină morcovul şi puneţi capătul tăiat în vopsea. Ajutaţi-l să preseze cu putere pentru a imprima forma pe hârtie. Lăsaţi-l să imprime singur, în timp ce îl supravegheaţi. Experienţa de folosire a legumelor pentru imprimare trebuie să fie un punct de atracţie în plus pentru copil. Asiguraţi-vă că este conştient că morcovul este portocaliu.

Într-o altă şedinţă, poate fi utilizată pentru tipărire o bucată de ţelină. Spuneţi-i copilului să ţină minte culoarea şi forma ei. Floricelele de broccoli, ca şi multe alte legume, lasă urme interesante la imprimare. Copilul poate face picturi neaşteptate cu o combinaţie de diferite legume şi culori. Totuşi, folosiţi numai două sau trei legume odată pentru a preveni suprastimularea.

Această activitate dezvoltă:

- *creativitatea;*
- *preţuirea frumuseţii culorii şi a formei;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *explorarea liberă la imprimare;*
- *o percepţie mai bună a diferitelor culori;*
- *o nouă senzaţie la pipăit în timpul imprimării cu diferite legume.*

Un an - Săptămâna 33

În partea aceasta, în partea aceea

Adunaţi în jur de zece obiecte mici. Pot fi jucării sau obiecte din gospodărie care nu prezintă pericol. Folosiţi bandă adezivă sau un fir de lână pentru a împărţi zona într-o parte stângă şi o parte dreaptă. Evitaţi folosirea cuvintelor „stângă" şi „dreaptă".

Luaţi un obiect şi spuneţi „în această parte" în timp ce îl puneţi în partea stângă a locului delimitat de firul de lână sau de bandă. Luaţi alt obiect şi spuneţi „în partea aceea" în timp ce puneţi obiectul în partea dreaptă a zonei delimitate.

Încurajaţi copilul să se joace cu dumneavoastră. Mai întâi puteţi să puneţi obiectele în partea stângă, unul o dată, spunând, „în partea aceasta", în timp ce copilul pune un obiect în partea dreaptă, unul o dată, spunând „în partea aceea". Dacă nu vorbeşte, dar pune obiectele în partea corectă la momentul potrivit, lăudaţi-l şi treceţi-i cu vederea faptul că nu rosteşte cuvintele cerute. Totuşi, nu uitaţi să subliniaţi în continuare: „în partea aceasta, în partea aceea", pe măsură ce obiectele sunt plasate alternativ în poziţia corectă.

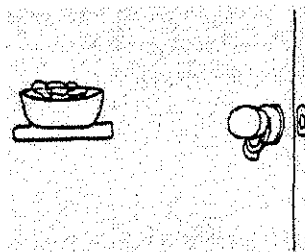
Altă dată, jucaţi jocul şi schimbaţi părţile. Pe măsură ce copilul progresează în uşurinţa de a alterna poziţiile care indică lateralitatea stânga-dreapta, poate fi încurajat să joace singur jocul. Îndemnaţi copilul spunând: „în partea aceasta, în partea aceea".

Această activitate dezvoltă:

- *uşurinţa de a asculta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepţia noţiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *simţul pipăitului diverselor obiecte;*
- *uşurinţa de a vorbi;*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 34

Pus şi scos

Pentru această activitate utilizaţi în jur de zece bucăţi de elastic îngust, unite împreună, sau benzi de cauciuc. Benzile trebuie să fie destul de mari pentru a se potrivi peste clanţă. Această activitate va fi mult mai atrăgătoare dacă benzile vor avea dimensiuni diferite. Puneţi benzile într-o cutie mică de plastic sau într-un coş.

Arătaţi-i copilului cum să pună o bandă elastică pe clanţă. Apoi, lăsaţi-l să încerce să o pună. Dacă reuşeşte, lăsaţi-l să pună singur restul benzilor pe uşă.

Atunci când toate benzile sunt pe clanţă, arătaţi-i cum să le scoată de pe clanţă şi să le pună din nou în cutie. Încurajaţi copilul să repete activitatea până se plictiseşte.

Altă dată, copilul va pune o bandă elastică pe fiecare clanţă din casă. Va fi încântat să-şi dea seama că aţi observat că poate face lucrul acesta. Copilului i se va explica să scoată toate elasticele de pe clanţe şi să le pună în cutie înainte de a repeta activitatea. Dacă nu vrea să continue, va fi totuşi îndemnat să dea toate benzile jos de pe clanţe înainte de a se opri.

Această activitate dezvoltă:

- *uşurinţa de a îndeplini comenzile;*
- *percepţia materialelor elastice;*
- *percepţia acţiunilor de a pune „pe" şi a scoate „de pe".*

- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *independența;*
- *capacitatea de a potrivi obiectele unul câte unul;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 35

Paiul și stiva de mosoare

Faceți rost de câteva paie lungi care se potrivesc ușor în centrul unor mosoare. Zece sau mai multe mosoare vor face această activitate mai atrăgătoare. Mosoarele pot fi de diferite dimensiuni și culori. Mosoarele colorate neutru vor fi decorate cu carioca pentru mai multă atractivitate. Stivuiți mai multe mosoare unul peste celălalt. Loviți ușor stiva de mosoare și dărâmați-o. Stivuiți mosoarele din nou, dar de această dată puneți un pai în centrul stivei. Încercați să dărâmați stiva, așa cum ați făcut mai departe. Arătați-i copilului stiva de mosoare care nu a căzut. Stivuiți alte câteva mosoare unul peste altul, dar nu puneți un pai în centrul stivei. Rugați-l pe copil să dărâme cele două stive. Copilul va observa că una dintre stive va rămâne în picioare, cu condiția să nu o lovească prea tare, în timp ce cealaltă stivă poate fi dărâmată ușor.

Lăsați copilul să stivuiască mosoarele fără să utilizeze paie. Încurajați-l să facă o stivă cât mai înaltă de mosoare. Spuneți-i să fie atent ca mosoarele să nu cadă. Dacă stiva cade, încurajați copilul să continue și ajutați-l dacă este nevoie. Apoi introduceți cu grijă paiul în centrul mosoarelor stivuite. Dacă stiva este destul de înaltă, veți avea nevoie de două paie. Copilul se poate distra explorând mosoarele în stivă. Totuși, va avea încă nevoie de îndrumare și ajutor la introducerea paielor.

Puteți număra mosoarele împreună cu copilul pentru a adăuga o atracție în plus. Dacă va cădea un mosor din stivă, spuneți: „Privește, a căzut un mosor!". Continuați să stivuiți mosoarele și să le numărați. Introduceți paiul pentru stabilitate, în timp ce le stivuiți. Puneți un mosor în partea de sus a stivei atunci când nu mai există susținerea de la pai. Atingeți ușor stiva, și mosorul din vârf va cădea. Explicați-i că celelalte mosoare nu au căzut pentru că au fost susținute de pai. Copilul s-ar putea să nu înțeleagă cuvântul „susținute", așa că îi puteți spune pentru claritate că au fost „ajutate" să nu cadă.

Lăsați-l să cerceteze mosoarele și paiul altă dată, fără intervenția dumneavoastră. Observați copilul. Descoperă el că mosoarele pot fi rostogolite înainte și înapoi? Începe să le stivuiască și folosește paiele pentru a susține stivele, sau îi place să se uite cum cad atunci când stivuiește câteva? Poate descoperi și că mosoarele au găuri la fiecare capăt și va percepe în subconștient că materialele au diferite utilizări.

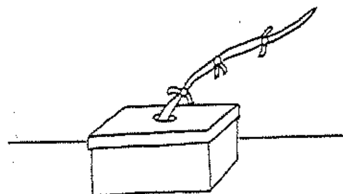
Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea mărimii diferitelor mosoare care sunt utilizate;*
- *simțul pipăitului la stivuire;*

- *simțul de observație;*
- *percepția noțiunii „mai mult";*
- *percepția noțiunii de susținere pentru prevenirea căderii mosoarelor.*

Un an - Săptămâna 36

Înghesuie în cutie!

Folosiți o sfoară lungă din resturi de materiale, mai multe fâșii înguste din materiale de diferite texturi sau dintr-un fir de lână gros. Sfoara trebuie să fie de aproximativ 1 m lungime, după ce au fost făcute noduri la intervale de 7-10 cm. Materialele cu diferite texturi și nodurile au scopul de a antrena simțul tactil și a mări atractivitatea activității.

Luați o cutie de pantofi cu capac și decupați o gaură de aproximativ 2,5 cm în diametru, în centrul capacului. Înghesuiți sfoara din bucăți sau firul de lână prin gaură cu ambele mâini. Continuați până când tot materialul a ajuns în cutie. Ajutați copilul să-și dea seama că toată fâșia de material este în cutie. Spuneți: „A dispărut toată".

Ridicați capacul și împingeți o mică parte din material sau din firul de lână prin partea de deasupra găurii din capac. Cu ambele mâini, porniți să trageți "sfoara" din materiale sau lâna afară din cutie prin gaura din capac. Când ați scos-o pe toată din cutie spuneți: „Uită-te, s-a întors înapoi!"

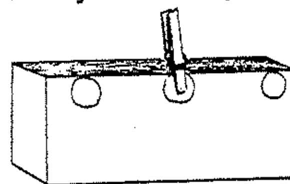
Repetând această activitate în diferite momente, copilul va fi antrenat și își va dezvolta abilitatea de bază de coordonare ochi-mână. Va fi poate nevoie să-l ajutați să introducă sfoara în gaura din cutie.

Această activitate dezvoltă:

- *o percepție mai bună a noțiunilor „în" și „afară";*
- *îndemânarea;*
- *simțul tactil;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 37

Pocnește din cleștele de rufe!

Folosiți aceeași cutie de pantofi utilizată mai înainte sau alegeți altă cutie de pantofi de mărime asemănătoare, fără capac. Faceți buline de jur împrejurul marginii de sus a cutiei, la distanțe de aproximativ 7-8 cm. Faceți rost de 12 clești de rufe. Dacă se utilizează clești de rufe cu prindere prin alunecare, va fi mai ușor pentru copil să-i mânuiască. Totuși, cleștii de rufe cu arc vor reprezenta o încercare în plus pentru

opil. Dacă utilizați cleşti de rufe cu arc, va fi mai uşor pentru copil să reuşească, ısturnându-i înainte de a-i pune pe o bulină roşie. Când progresează, încurajați-l să-i ună pe bulina roşie în poziție corectă.

Puneți un cleşte pe una dintre bulinele roşii de pe marginea de sus a cutiei. ıcurajați-l să încerce să pună cleştele de rufe pe următoarea bulină roşie Continuați ceastă activitate până când au fost utilizați toți cleştii de rufe. Ajutați-l dacă este evoie. Spuneți-i copilului: „Cleştii de rufe sunt toți pe cutie. Acum să-i dăm jos de pe utie". Subliniați cuvintele „pe" şi „de pe". Numărați cleştii de rufe împreună cu opilul pentru percepția numerelor.

Această activitate poate fi repetată de mai multe ori şi va fi cu atât mai ıteresantă dacă cleştii de rufe sunt colorați sau desenați, iar cutia de pantofi este ecorată în culori aprinse. Pe măsură ce copilul progresează, puteți lipi abțibilduri, ıferite forme, numere sau litere în locul bulinelor roşii.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepția lui „pe" şi „de pe";*
- *simțul tactil;*
- *capacitatea de a face corespondența între obiecte;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 38

Scutură şi găseşte!

Faceți rost de trei până la patru cutii de plastic pentru filme şi de un clopoțel folosit pentru a face un zgomot în interiorul uneia dintre cutii. Puneți clopoțelul într-una dintre cutiile de filme şi închideți-o. Puneți toate cutiile într-un şir.

Scuturați fiecare cutie şi îndemnați copilul să-i asculte sunetul. Ascultând cu atenție, copilul va fi în stare să aleagă cutia care conține clopoțelul după ce au fost scuturate toate. Dacă nu este în stare să identifice corect cutia, repetați activitatea până când reuşeşte. Ideea este de a-i antrena memorarea obiectului şi a poziției sale într-un rând.

Schimbați pozițiile cutiilor şi repetați activitatea. Dacă are iarăşi dificultăți să găsească corect cutia, încercați din nou. Continuați acest procedeu câtă vreme copilul pare interesat. Dacă se plictiseşte, încercați iar altădată.

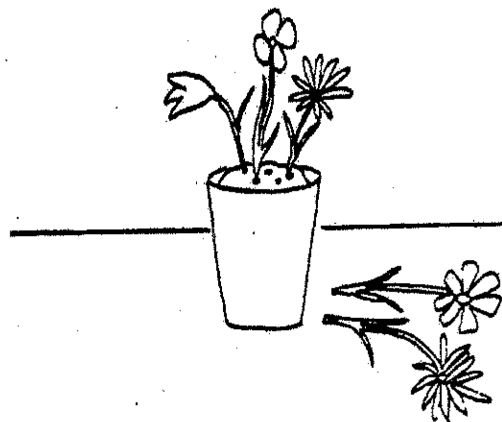
Pentru a varia această activitate, puteți folosi o agrafă de hârtie, o bilă, un nasture, o pietricică, o linguriță de orez sau de boabe de fasole. Utilizați un singur obiect odată într-o cutie pentru a fi comparat cu cutiile goale, până când copilul devine sigur pe el. Apoi, pot fi folosite două cutii cu obiecte. Copilul poate mai târziu să sorteze unele obiecte care fac un sunet şi să joace „În partea aceasta, în partea aceea", ca în Săptămâna 33.

Această activitate dezvoltă:

- *uşurința de a diferenția sunetele;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop;*
- *abilitatea de a face o alegere logică;*
- *percepția schimbării poziției cutiilor;*
- *memoria.*

Un an - Săptămâna 39

Flori în coş

Folosiți o bucată de polistiren care a fost fixată într-o ceaşcă de plastic, într-un coş sau în ceva asemănător. Faceți rost de cinci flori. Florile pot fi reale sau de plastic, sau făcute în casă din curățătoare de pipă şi hârtie. Împungeți cinci găuri mici în polistiren şi însemnați fiecare gaură cu o carioca roşie pentru a o face vizibilă.

Încurajați copilul să pună o tulpină de floare în fiecare dintre cele cinci găuri din bucata de polistiren. Îndrumați copilul să scoată florile şi apoi să le pună înapoi în găuri, de mai multe ori.

Discutați cu copilul despre florile frumoase. Ajutați-l să-şi dea seama că tulpina susține floarea atunci când stă în pământ sau într-o vază.

Dacă este posibil, luați copilul afară şi arătați-i o tulpină de plantă, preferabil o floare. Smulgeți din pământ o buruiană şi arătați-i copilului rădăcina ei. Spuneți-i copilului că rădăcina este legată de plantă şi împreună susțin planta în pământ. Lăsați copilul să pipăie şi să examineze rădăcina buruienii. Discutați mai mult despre rădăcini dacă pare interesat. Nu uitați să explicați că florile nu trebuie rupte fără a cere voie.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a observa detaliile (găurile din polistiren);*
- *uşurința de a potrivi obiectele unul câte unul (floarea în gaura din polistiren);*
- *percepția florilor frumoase, a tulpinilor şi a rădăcinilor;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 40

Împunge şi imprimă!

În această activitate folosiţi o tavă mare din polistiren, de carne, culori tempera, o pensulă obişnuită de 5 cm lăţime, hârtie pentru pictură şi un creion bont.

Spuneţi-i copilului să ţină creionul bont şi să împungă găuri în tava de polistiren. Încurajaţi-l să aibă grijă şi să preseze ferm pentru a face urme vizibile în tăviţă.

Faceţi cu pensula un strat subţire de culoare în interiorul tăvii cu găuri împunse. Întindeţi o foaie de hârtie aproximativ de mărimea tăvii pe zona ei pictată. Presaţi ferm şi îndepărtaţi hârtia cu grijă. Veţi obţine imprimarea găurilor împunse de copil. Dacă imprimarea este prea slabă, întindeţi cu pensula mai multă culoare pe suprafaţa perforată şi încercaţi din nou să imprimaţi.

Lăsaţi copilul să perforeze marcajele în tava de polistiren, pentru a o explora fără oprelişti. Poate dori, de asemenea, să răspândească culoarea şi să imprime independent pe tăviţă. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Poate, de asemenea, să se distreze împungând găuri în altă tavă de polistiren sau pictând singur pe o foaie de hârtie, care a fost fixată pe o suprafaţă plană şi netedă.

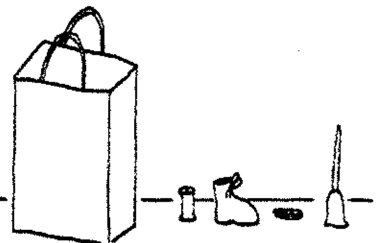
Dacă vrea să picteze singur, observaţi-i mişcările tuşelor. Sunt în sus şi în jos? Le face de la stânga la dreapta? Sau are mişcări circulare? Toate aceste mişcări ale braţului sunt în curs de dezvoltare. Primele picturi ale copilului sunt numite „mâzgălituri". Cu exerciţiu, prin mişcările braţului, va începe să creeze forme rudimentare de obiecte care au un înţeles pentru copil. Pe măsură ce devine mai îndemânatic la pictură, veţi începe să recunoaşteţi şi dumneavoastră unele dintre formele pictate.

Această activitate dezvoltă:

- *creativitatea;*
- *explorarea liberă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o percepţie mai bună a culorii;*
- *conştientizarea imprimării;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 41

Strânge şi dă înapoi!

Faceţi rost de o sacoşă de cumpărături cu un mâner confortabil pentru a fi cărată comod de copil. Plănuiţi vizita copilului în trei camere. Puteţi alege trei obiecte care să nu prezinte pericol şi să puneţi câte unul în fiecare cameră, înainte de a începe această activitate cu copilul. Puteţi lăsa copilul să aleagă un obiect fără pericol din fiecare dintre cele trei camere. Obiectele care pot fi plasate în camere pot fi un pantof de bebeluş, un nasture, un mosor, un clopoţel sau ceva asemănător. Daţi-i copilului sacoşa şi mergeţi cu el în prima cameră şi explicaţi-i să pună obiectul în sacoşă. Numiţi obiectul pentru copil şi spuneţi-i să-l pună în

sacoşă. Tot aşa, mergeţi în a doua cameră şi în a treia cameră. Copilul va avea astfel trei obiecte în sacoşă.

Mergeţi într-o a patra cameră şi scoateţi fiecare obiect din sacoşă. Rugaţi-l să numească fiecare obiect. Dacă are nevoie de ajutor, repetaţi numele obiectelor. Discutaţi despre fiecare dintre obiecte şi explicaţi-i copilului să pună înapoi corect fiecare obiect în camera respectivă. Mergeţi cu copilul şi ajutaţi-l dacă este nevoie.

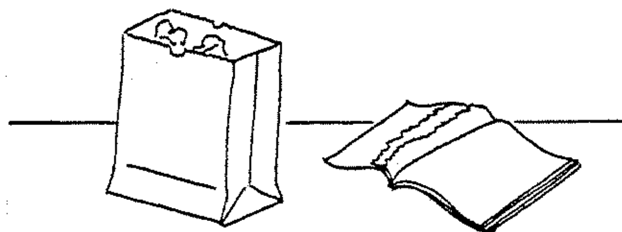
Această activitate poate fi variată mergând în alte camere şi punând diferite alte obiecte. Copilul trebuie să fie în stare să recunoască fiecare cameră pe nume şi să identifice cărei camere îi aparţin obiectele. Această activitate poate fi, de asemenea, repetată afară folosind copacii, straturile de flori, bălţile şi alte obiecte statice, drept repere.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a memora;*
- *capacitatea de a asocia poziţiile în spaţiu;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacţiunea de limbaj;*
- *spiritul de observaţie şi diferenţierea obiectelor;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 42

Rupe hârtia!

Faceţi rost de o revistă veche şi de o pungă mare de hârtie. Daţi-i copilului revista şi arătaţi-i cum să-i rupă paginile. Amintiţi-i că nu se rup paginile din reviste şi că le poate rupe numai pe cele din revistele vechi, dacă i se dă voie.

Încurajaţi copilul să rupă o pagină şi puneţi-o într-o pungă deschisă de hârtie. Lăsaţi-l să continue ruptul paginilor şi să le pună în pungă. Scoateţi în evidenţă sunetul pe care îl face hârtia atunci când pagini le sunt rupte.

Această activitate poate trena, iar copilul se poate plictisi repede. Dacă se întâmplă astfel, spuneţi-i să se uite la desenele din revistă şi să vă arate imaginea care îi place cel mai mult.

Ruperea hârtiei este o bună activitate la această vârstă. Poate fi des încurajată. Nici alte activităţi introduse mai devreme nu trebuie uitate. Multe dintre ele trebuie repetate. Copilul îşi va dezvolta noi abilităţi prin revederea lor.

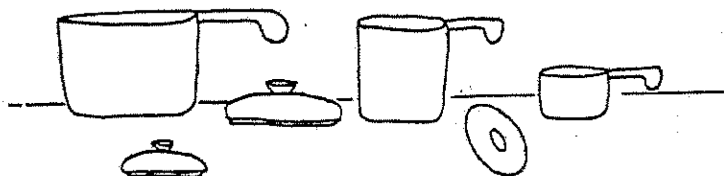
Această activitate dezvoltă:

- *percepţia faptului că aspectul hârtiei poate fi schimbat prin rupere;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop (ruperea hârtiei);*

- *conştientizarea modului în care trebuie să curețe (punând hârtia în pungă);*
- *încrederea în sine şi independența.*

Un an - Săptămâna 43

̦ratiţe şi capace

Faceţi rost de trei cratiţe şi de capacele potrivite. Amestecaţi capacele şi ̦ratiţele şi lăsaţi copilul să exploreze capacele. Observaţi-l. Potriveşte corect capacele ̦u cratiţele sau le loveşte doar pentru a face zgomot? După o vreme de joc liber, ̦ndemnaţi-l să pună capacele la cratiţele potrivite. Ajutaţi-l dacă este nevoie.

Mai târziu, puteţi alege trei obiecte mici pentru a le pune pe fiecare în trei ̦ratiţe. Verificaţi dacă le cunoaşte numele. Spuneţi-i să pună capacele la cratiţele ̦potrivite. Ajutaţi-l din nou dacă este nevoie. Cereţi-i să găsească un anumit obiect ̦ntr-una dintre cratiţe. Continuaţi această activitate până când toate cele trei obiecte ̦vor fi corect puse.

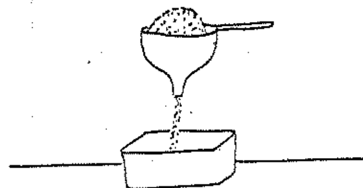
Altă dată, copilului i se poate explica cum să pună toate capacele în partea stângă a unei limite precizate şi toate cratiţele în partea dreaptă. Această activitate a fost introdusă în Săptămâna 33. Limitele pot fi realizate cu sfoară, bandă sau un obiect. Copilul se va distra jucând din nou „În partea aceasta, în partea aceea". De asemenea, copilul vă poate ajuta să puneţi cratiţele la loc atunci când activitatea s-a terminat.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă a necunoscutului;*
- *capacitatea de a rezolva o problemă;*
- *acţiunea de a găsi obiectele corespunzătoare;*
- *capacitatea de a sorta;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 44

Pâlnia distractivă

Faceţi rost de o pâlnie şi de mai multe sticle din plastic de diferite dimensiuni. Pentru a umple sticlele pot fi folosite apă, nisip sau orez. Puneţi-le pe fiecar într-o cutie de plastic sau într-o carafă. Fiecare material va fi utilizat separat în timpul acestei activităţi, chiar dacă procedeul va fi asemănător. Totuşi, puteţi decide să le utilizaţi pe toate trei în momente diferite pentru o atractivitate mai mare şi îmbogăţirea activităţii.

Activitatea cu apă trebuie desfăşurată în baie, în bucătărie sau afară. Cea cu nisip şi orez trebuie efectuată tot afară, dar dacă se face înăuntru, poate fi folosită o faţă de masă mare de plastic sau o perdea veche de duş pentru a cădea pe ea ceea ce se risipeşte. Poate fi utilizat şi un lighean mare de plastic.

Arătaţi-i copilului cum să folosească pâlnia şi unul dintre materiale pentru a-l turna şi a umple sticlele de plastic. După o scurtă perioadă de instruire, lăsaţi copilul să muncească independent, în timp ce îl supravegheaţi. Goliţi materialul din sticle înapoi în cutia originală şi repetaţi această activitate atâta timp cât copilul este interesat. Trebuie lăsat să pipăie fiecare material în parte în timp ce lucrează cu el şi să fie liber să sugereze ce alt material poate să folosească.

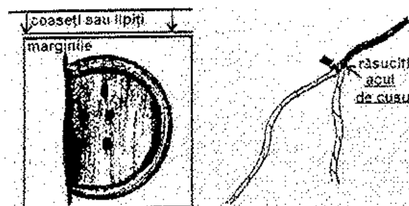
Altă dată, umpleţi un borcan mic pe trei sferturi cu orez alb, adăugaţi câteva picături de colorant alimentar şi două linguri de alcool denaturat. Acoperiţi şi scuturaţi bine. Copilul va fi încântat să vadă cum orezul îşi schimbă culoarea. Combinaţi şi alte culori pentru mai multă surpriză.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea modului în care se toarnă şi se umple un recipient;*
- *percepţia conceptului de „gol" prin explorarea liberă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *simţul tactil.*

Un an - Săptămâna 45

Nasturele uriaş

Folosiţi un capac de plastic şi decupaţi-i marginea cu o foarfecă de bucătărie. Va fi folosit ca o imitaţie de nasture. Faceţi rost de o bucată de pânză de două ori mai mare decât noul nasture de plastic. Îndoiţi şi coaseţi sau lipiţi-i de jur împrejur marginile pentru a nu se

estrăma. Tăiați o despicătură în pânză puțin mai mare decât capacul de plastic. rătați-i copilului cum se încheie nasturele și cum se descheie. Lăsați-l să încheie și să escheie nasturele atâta timp cât este interesat.

Împungeți în capacul de plastic patru găuri aflate la distanță pentru a semăna u un nasture cu patru găuri. Tăiați o bucată de lână de aproximativ 60 cm lungime și egați-o de o sârmuliță trasă în plastic. Răsuciți de mai multe ori sârmulița pentru a ace un ac. Băgați firul de lână prin ac, uniți capetele lui și legați-le cu un nod mare. rătați-i copilului cum să introducă și să scoată acul din găurile imitației de nasture. ncurajați copilul să îndeplinească comenzile, dar dacă nu vrea, lăsați-l să treacă acul rin găuri la întâmplare. Scoateți firul de lână din ac atunci când copilul l-a folosit pe ot și lăsați-l să continue să coasă nasturele cu un nou fir. Un copil de această vârstă ste prea mic pentru a lega nasturele de un alt material. Încercarea de a coase nasturele e un material în acest moment îl poate frustra.

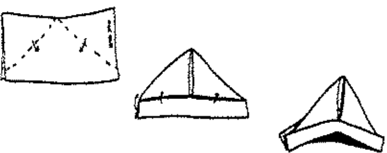
I se poate da copilului o haină veche cu un singur nasture și o gaură mare entru a exersa încheiatul și descheiatul. Încheiatul va fi, probabil, mai ușor pentru opil, dar cu mai mult exercițiu își va dezvolta îndemânarea și la descheiat. Atunci ând copilul prezintă destulă îndemânare, i se poate da o haină cu nasturi și găuri entru nasturi mici.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *simțul tactil;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile.*

Un an - Săptămâna 46

Îndoaie hârtia!

Faceți rost de o revistă veche cu pagini colorate. Arătați-i copilului cum să îndoaie paginile pe jumătate când paginile sunt încă intacte. Lăsați-l să îndoaie paginile până se plictisește. Nu uitați că perioada de interes și concentrare este foarte scurtă la această vârstă. Folosiți cuvântul „jumătate" în conversația cu copilul în diferite momente din timpul zilei și săptămânii pentru a scoate în evidență această noțiune.

Mai târziu, folosiți aceeași revistă sau una diferită și arătați-i copilului cum să îndoaie marginea dreaptă de sus a paginii în jos. Îndoitura va conduce la o nouă formă (triunghi). Folosiți cuvântul „de sus" în discuția cu copilul.

Mai târziu, arătați-i copilului cum să îndoaie marginea dreaptă de jos pentru a obține o formă ca aceea obținută la îndoirea de sus. Folosiți cuvintele „de sus" și „de jos" împreună cu copilul atunci când au legătură pentru a verifica înțelegerea acestor noțiuni.

Ca o prelungire a acestei activități, îndoiți marginile de sus ale unui ziar vechi în jos, în diagonală, pentru a forma două triunghiuri. Apoi, îndoiți fiecare jumătate a părții de sus, deschisă în sus, spre a forma o margine pentru pălăria de hârtie.

Puneți-vă pălăria pe cap. Faceți altă pălărie mai mică pentru copil. Îndemnați-l să vă ajute. Copilul vă va fi de folos la îndoitul ziarului. Totuși, nu uitați că cerneala de tipar murdărește, așa că lucrați într-o zonă în care va fi ușor de curățat.

Această activitate dezvoltă:

- *sensibilitatea tactilă la pipăitul și îndoitul hârtiei;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea noțiunilor „jumătate" și „întreg";*
- *conștientizarea noțiunilor „de sus" și „de jos";*
- *conștientizarea faptului că hârtia are mai multe utilizări;*
- *încrederea în sine și independența.*

Un an - Săptămâna 47

Găsește și atinge!

Folosiți o minge mică confecționată dintr-un ciorap, un ghem de lână sau o pungă cu biluțe pentru această activitate. Spuneți-i copilului să găsească una dintre următoarele părți ale corpului său și să o atingă cu mingea de ciorap, ghemul de lână sau punga cu biluțe.

* cap	* braț
* ochi	* mână
* nas	* picior
* ureche	* labă
* gură	* stomac (burtică)

Dacă are dificultăți, recapitulați părțile corpului și repetați procedeul, rugându-l pe copil să atingă fiecare parte a corpului. Cu cât repetați mai mult, cu atât va deveni mai sigur pe el. Este o activitate în trei etape, în care copilul trebuie să asculte, să localizeze și apoi să atingă o anumită parte a corpului.

Ca o extindere a acestei activități, copilului i se poate explica cum să atingă o parte a corpului unei păpuși. Poate utiliza apoi mingea de ciorap, ghemul de lână sau punga cu biluțe pentru a atinge partea numită a corpului păpușii.

În loc să atingă, copilul poate că vrea să vă indice partea respectivă a corpului. Atingerea părților recunoscute ale corpului și indicarea acestora sunt două concepte diferite. Copilul trebuie încurajat să facă una sau alta dintre aceste acțiuni în timpul acestei activități. Ținerea unui obiect în mână și utilizarea lui pentru a atinge ceva este un mod mai avansat de a indica.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *simțul pipăitului;*
- *percepția comenzilor „indică" și „atinge";*
- *coordonarea mâinii;*
- *percepția părților corpului.*

Un an - Săptămâna 48

Pipeta

Faceţi rost de o pipetă şi de două flacoane de plastic curate. Lăsaţi copilul să aleagă un colorant alimentar de o anumită culoare şi puneţi o picătură sau două într-unul din flacoane, care a fost umplut cu apă. Arătaţi-i şi spuneţi-i că unul dintre flacoane este „gol" şi altul este „plin".

Ţineţi pipeta şi înmuiaţi partea de jos în apa colorată din flacon. Apăsaţi pe pompă şi captaţi atenţia copilului spre bulele de aer care ies atunci când pompa este presată. Daţi drumul pompei pipetei, şi arătaţi-i copilului că pipeta a supt o parte din apa colorată.

În timp ce ţineţi în continuare pipeta, puneţi-o în flaconul gol. Presaţi pompa şi daţi-i drumul. În flaconul gol se va afla acum puţină apă colorată. Pentru a mări viteza procesului, puteţi ajuta copilul folosind un vas pentru turnat, preferabil transparent, pentru a vedea lichidul.

Încurajaţi-l să lucreze singur, în timp ce încearcă să umple flaconul gol cu apă colorată. Copilul se poate plictisi repede. Totuşi, este o activitate care trebuie făcută câte puţin. Va avea, eventual, numai o cantitate rezonabilă de apă colorată în flacon.

Arătaţi-i copilului flaconul gol şi plin, atunci când apare o situaţie potrivită. Îşi va îmbogăţi percepţia celor două concepte.

Activitatea dezvoltă:

- *simţul de observaţie;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *percepţia noţiunilor „gol" şi „plin";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *libertatea de alegere (alegerea unei culori);*
- *percepţia noţiunii de aer şi de bule de aer;*
- *încrederea şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 49

Nasture, fermoar, capsă, arici

Faceţi rost de o haină, o rochie sau o altă haină cu un nasture şi o gaură pentru un nasture mare sau utilizaţi o bucată de pânză îndoită, cu un nasture mare cusut pe ea. Folosiţi altă bucată de pânză îndoită pentru a face o gaură pentru nasture sau o despicătură care este de dimensiunea nasturelui de pe bucata de material îndoită. Lăsaţi copilul să încheie şi să descheie nasturele, la fel ca în activitatea din Săptămâna 45.

Altă dată, faceţi rost de o jachetă sau de o fustă cu fermoar. Lăsaţi copilul să exerseze trasul fermoarului în sus şi în jos. Scoateţi în evidenţă sunetul pe care îl face fermoarul atunci când copilul trage de el în sus şi în jos.

Coaseţi capse mari pe o bucată mare de pânză sau folosiţi o haină veche cu mai multe capse şi îndemnaţi copilul să le încheie pe fiecare în parte. Îl va fascina pe moment, dar activitatea poate să fie dificilă pentru el. Fiţi sigură că îl ajutaţi atât cât are nevoie. Lăudaţi-l pentru încercări, chiar dacă dumneavoastră a trebuit să închideţi capsele la sfârşit. Atrageţi-i atenţia asupra sunetului scos de o capsă când este închisă.

Folosiţi un pantof de tenis cu închizătoare cu arici, sau coaseţi sau lipiţi o bucată de ţesătură cu arici pe un petic îndoit de pânză. Lăsaţi copilul să deschidă şi să fixeze bucata de ţesătură cu arici. Încurajaţi copilul să asculte sunetul produs de cele două bucăţi de arici desfăcute.

Copilul va fi liber să pipăie şi să cerceteze materialele care conţin nasturele şi gaura pentru nasture, fermoarul, capsele şi ariciul. Pot fi introduşi şi moşul şi baba dacă simţiţi că le-ar putea mânui. Încercaţi să-l faceţi să perceapă că multe dintre lucruri sunt utilizate pentru fixarea materialelor împreună.

Această activitate dezvoltă:

- *percepţia diferitelor materiale utilizate pentru fixarea hainelor împreună;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a asculta diferite sunete produse la încheierea unor lucruri;*
- *încrederea în sine şi independenţa;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 50

Ascultă şi desenează!

Faceţi rost de mai multe bucăţi de hârtie albă, de creioane cerate şi de un casetofon. Lăsaţi copilul să aleagă o culoare dintre creioane. Denumiţi culoarea şi rugaţi-l să-i repete numele.

Puneţi o casetă cu un cântec uşor sau unul lent şi îndemnaţi copilul să asculte muzica. În timp ce ascultă muzica, îmbiaţi-l să bată ritmul, să numere şi să bată din palme. Încurajaţi-l să deseneze pe hârtie în ritmul muzicii. Poate fi nevoie să îi îndrumaţi mânuţele pentru a-i da ideea. O dată ce pare că a înţeles, lăsaţi-l să mişte creionul liber pe şi de jur împrejurul hârtiei. Evitaţi să-i corectaţi mişcările. Continuaţi să număraţi şi să bateţi din palme în ritmul muzicii pentru a atrage copilul să continue să mişte creionul. Atunci când muzica se opreşte, lăudaţi-l pentru frumosul desen muzical pe care l-a făcut.

Atârnaţi pictura pe frigider sau în alt loc pentru a-i arăta copilului că îi preţuiţi munca artistică. Copilul poate fi interesat să mai producă o pictură muzicală pentru o anumită persoană din familie. Pentru a păstra hârtia, poate fi încurajat să folosească ambele ei părţi atunci când desenează. Copilul poate, de asemenea, să dorească să schimbe culorile. Este momentul să-l întrebaţi care este numele culorii, atunci când alege una diferită pentru pictură.

Altă dată, îi veţi pune o casetă cu un cântec în ritm mai susţinut. Ajutaţi-l să bată din palme în ritmul muzicii. Apoi, încurajaţi-l să încerce să păstreze ritmul în timp ce desenează o pictură „muzicală" în ritm alert, cu creionul cerat pe hârtie.

Observați-i ritmul și continuați să numărați și să bateți din palme în timp ce desenează. Fiți sigură că îl lăudați pentru orice reacție pozitivă.

Această activitate dezvoltă:

- *expresia liberă;*
- *percepția ritmului;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *mușchii mari și mici ai brațului și ai mâinii;*
- *prețuirea artei creatoare;*
- *independența și încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 51

Deschide și închide!

Luați copilul de mână și mergeți cu el într-o cameră în care se deschide și se închide ușor ușa, iar clanța este accesibilă. Țineți clanța și deschideți și închideți ușa lent. Lăsați copilul să exerseze apăsatul pe clanță, deoarece poate să i se pară dificil atunci când ușa este bine închisă.

Discutați cum se apasă pe clanță pentru a deschide ușa și explicați-i că atunci când ușa este închisă, opritorul intră în rama ușii. Opritorul este împins și pocnește înapoi la loc atunci când ușa este închisă. Cuvântul „arc" poate fi utilizat pentru explicarea funcției ușii, dar poate duce la dezorientarea copilului. Poate ar fi mai bine să-i arătați pur și simplu opritorul și locul în care trebuie să intre și să-l lăsați să experimenteze, pe măsură ce apasă pe clanță. Copilul va fi interesat să se uite și s-ar putea să-i placă să cerceteze singur.

Altă dată, lăsați-l să deschidă și să închidă o ușă de la altă cameră. Utilizați cuvintele „deschis" și „închis" și spuneți-i copilului că există și uși fără clanță care pot fi închise și deschise. Câteva exemple sunt ușile glisante, ușile batante și ușile de la dulapurile de bucătărie fără încuietoare vizibilă. Copilul trebuie lăsat să deschidă și să închidă diferite tipuri de uși, ori de câte ori este posibil.

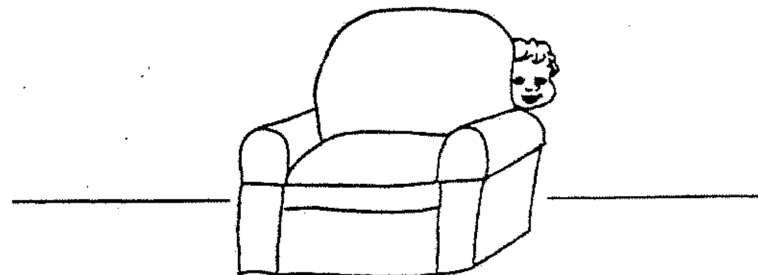
Discutați despre accidentele ce se pot produce în bucătărie atunci când deschidem și închidem ușile de la dulapuri. Subliniați că nu trebuie să deschidă și să închidă aceste uși de la dulapuri fără permisiune. Explicați-i ce înseamnă cuvântul „permisiune". Spuneți-i că unele dulapuri conțin materiale care nu sunt pentru copii. Deschideți fiecare dulap și lăsați-l să arunce o ocheadă înăuntru pentru a nu fi curios în legătură cu conținutul fiecăruia.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția conceptelor „deschis" și „închis";*
- *explorarea liberă;*
- *abilitatea de a apăsa pe clanță pentru a deschide și închide ușa;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *coordonarea ochi - mână*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Un an - Săptămâna 52

Caută-mă!

Spuneți-i copilului că vă veți ascunde după o ușă sau după o mobilă. Încurajați copilul să-și acopere ochii cu mâinile.

Atunci când v-ați ascuns, spuneți-i: „Găsește-mă!". Să sperăm că vă va asculta cu atenție și vă va găsi. Faceți aceasta de mai multe ori și ascundeți-vă în același loc. Atunci când vi se pare că este sigur pe acest joc, ascundeți-vă într-un loc diferit, care este aproape de prima ascunzătoare. Continuați până când copilul se plictisește.

Altă dată, încurajați-l pe el să se ascundă. Spuneți-i că încercați să-l găsiți. Se ascunde copilul într-unul din locurile unde v-ați ascuns înainte sau găsește altă ascunzătoare? Găsirea unei noi ascunzători arată că a înțeles jocul. Dacă se ascunde în același loc, îi mai trebuie încurajări pentru a găsi alt loc unde să se ascundă. Acesta este un joc pe care copiii foarte mici pot să-l joace sub îndrumarea unui adult.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop („găsește-mă");*
- *abilitatea de a localiza sunetul vocii unei persoane;*
- *percepția noțiunilor „în afara vederii" și „la vedere";*
- *o conștientizare mai bună a poziției în spațiu;*
- *independența și încrederea în sine.*